

"DE MAIDENTRIP VAN DE SANDWICHMAN".

Tragikomedie in vier bedrijven van Herwig Van Landuyt.

Een hoek van een park.

Een fontein.

Een zandbak.

Een perk rozen.

Gras.

Een grindpad.

Taxus.

Een zitbank.

Een haag van kersenlaurier achter de zitbank.

Personages.

Staf: 60.

Trees.

Politieman.

Judy, hoertje.

Sarah-Sandra.

Oud-strijder (Martial).

Jules: 85.

1° jongen .

meisje.

1° jogger.

2° jogger.

Popeye sandwichman.

Vrouwelijke sandwichman.

Dame met man aan leiband.

Man aan leiband.

Dame met hondje.

2° jongen.

3° jongen.

Moraalridder.

Dief.

Eerste bedrijf.

Eerste dag in 't park.

Staf en Trees op de zitbank.

Staf: je gelooft het of je gelooft het niet, maar alle vrouwen die ik gekend heb, zijn boven zichzelf uitgestegen.

Trees: 't is niet waar, zeg me dat 't niet waar is ! Goed begin. Als 't zo voortgaat ben ik hier weg vóór ik hier geweest ben.

Staf: wacht maar tot ik eens voor je gekookt heb. Ik heb van die San - Daniele - del Triuliham om duimen en vingers van af te likken.

Trees: ik had al schrik dat het "foie gras" ging worden,. Jij bent me wel een spuiter van een kok , San - Daniele - del - Triuliham ...

Staf: da's 't voorgerecht. Over mijn specialiteit zwijg ik in alle talen.

Trees: ik zei het al: dit is een knus veilig parkje. Ik kom hier graag onder de middag. Deze bank is altijd zindelijk.

Staf: veilig ja: anderhalve verkrachting per dag.

Trees: één meer of minder...

Staf: hier iets verderop heb ik gefigureerd in " the paths of glory" met Kirk Douglas, in '56 ja in -'56 - moet dat geweest zijn.

Trees: nu denk je vast : die heeft nooit de kans gehad om te trouwen. Mis in '61 was't bijna zo ver met een omvergereden - honden - magistraat die' k op' t bal van de Rechten had leren kennen.

Staf: ik heb één keer geadverteerd in ' t Miltenberger Tagblatt. Om van de straat te raken had ik een abonnement moeten nemen zoals de massagemeisjes. Nu is ' t te laat.

Trees: ' t blijft genieten van onze overbruggingen ons slecht zicht onze rotte tanden ...

Staf: ik wandel. Ik lees. Ik kuier.

Trees: leuk programma en zolang we jonger zijn dan onze kinderen...

Staf: kinderen zijn kruisen. En ' t blijven onze kinderen zelfs als ' t geen kinderen meer zijn. Gelukkig maar dat w' er geen hebben. Ze hebben wijselijk van ons afgezien.

*Meisje en jongen
passeren vóór de bank.*

meisje: zie je ons daar al zitten binnen 40 jaar !

jongen (nr1): voor mij moeten ze die ouwe zakken niet afschieten, ' k eet er toch niet van. Met al die smeerlapperij die in hun vlees zit.

*Meisje giechelt.
Wandelt met jongen verder.*

Trees: schoon zijn ze alle de meisjes ter wereld ...

Staf: gespleten schooteenden. Ik schrik van hun heldere lach. Die voorspelt altijd meer goeds dan me lief is.

Trees: eigenlijk ben ik ⁱⁿ een ongeluksfamilie geboren.

' k Had me moeten afscheuren. Langs vaderskant nationalist, langs moederskant altruïst. Mijn moeder had me nog maar net ' t leven gegeven - ik moet zowat 14 geweest zijn- en ze wou ' t me alweer afnemen.

Staf: gegeven blijft gegeven. En pijn is menseigen en niet familiegebonden. Er wordt navenant evenveel geleden in Zevekote als in Sexbierum.

Trees: zo is dat. En hoe meer pijn des te meer pijnstillers. Hoe meer pijnstillers des te meer pijn. Pijn kan dan al pijn verdrijven, ze verergert smart.

Staf: had ik kinderen gehad ' k had kleinkinderen kunnen hebben. Klein levend speelgoed.

Trees: kleinkinderen ? Daarmee heb je ook niet direct gewonnen spel. ' t Volstaat niet dat je ze af en toe een draai om de oren geeft om hun gunsten te winnen.

Staf: rond Kerstmis zou ' t me wel gelukt zijn.

Trees: ik heb amazonepapegaaien. Ze broeden 4 weken. Na 5 weken verlaten de jongen ' t nest. En 7 weken later kunnen ze vloeken in 4 talen. In ' t Vlaams, in ' t Frans, in ' t Hollands en in ' t creools.

Staf: met 60 ben je helaas oud. Niets aan te doen. En ik ben 60. Je kan alleen nog

de schijn ophouden. Je geeft de nodige beweging geven, hem af en toe eens uitlaten, maar niet te ver om hem niet te laten verdwalen.

Trees: de musea aflopen, je door een blinde laten afstasten op de tram of verhuizen naar Miami.

Staf: dé plaats bij uitstek voor onze gewezen toekomst.

Trees: als we jong zijn rijden we naar Zwitserse maatstaven veel te snel. Eenmaal oud of krakemikkig, worden we toeschouwers.

Staf: op ouderling rijmt volgeling. Ouderlingen zijn schrikschijters. Ze hebben schrik van alles en nog wat. Ze hebben 't woord "oorlog" nog niet gehoord of ze zijn al aan 't hamsteren.

Trees: hoe lang is 't al weer geleden dat we mekaar nog eens gebombardeerd hebben ?

Een met medailles versierde oud-strijder geeft acht vóór de bank.

Oud-strijder: oorlog is zinloos geweld. Ze hebben er op mij geschoten. Maar 'k heb het hen gezegd, nu is 't genoeg geweest. Als ik geen generaal mag zijn doe 'k niet meer mee !

Staf: groot gelijk jong !

Oud-strijder: jong ? Wie jong ?

Trees: we zijn allemaal jong of jong geweest. Wat is 't verschil?

Oud-strijder: 't soort oorlog 't soort medaille. (Wijst). Deze hier heb ik gekocht op een rommelmarkt in Maastricht, deze hier in Dranouter. 'k Heb ze allemaal gekocht. Van d'eerste tot de laatste. 't Was geen zicht zonder. 't Was net of ik er niet bij geweest ben. Als ik me nu in de spiegel bekijk (haalt spiegeltje uit achterzak) , weet ik het zeker. En als ik weer ga twifelen pak ik mijn spiegeltje en 'k ben gerust.

Trees: sur la foi du charbonnier - je te crois.

Oud-strijder: merci mémé !

*Oud-strijder
wandelt verder.*

Trees: ik ben pas gaan studeren op mijn 31e. Vóór die tijd verkocht ik snuisterijen in een allang gesloopt pand aan de Varkensmarkt. 't Waren harde tijden. 't Enige wat ik me kon permitteren was een eend. Als ik al eens met een klant

naar boven ging om de eindjes aan mekaar te knopen - ik kreeg toen al meer XYZ - controleurs over de vloer dan klanten -, ging ze mee de trap op en hield geduldig de wacht vóór de deur van de slaapkamer tot de klant klaarkwam.

Staf: 'k heb altijd al eenden gehad. Ze leven niet van muurpissebedden en eendenkroos alleen. Je moet ze vleien om ze groot te krijgen.

Trees: 't water niet vergeten. Overal moet er water staan. Water en nog water.

Staf: ik neem al eens de trein naar Luxemburg zoals iedereen. Vroeger in 't gezelschap van wroetende zelfstandigen nu van witteboordencriminelen en trafikanten van allerlei slag met gemanicuurde vingernagels en onthaarde benen.

Trees: arbeid adelt maar zo rijk als de zee op sommige plaatsen diep is word j 'er niet van.

*Sandwichman passeert.
Op borst en rug de volgende tekst:
zonnige groeten uit het Navo- inferno.*

Staf: hoe groter de dief hoe hoger zijn afsluiting zodat jij alvast bij hem niet binnen kunt.

Trees: ik gruwel diep in mij van woorden op - isme. Maar voor pacifisme maak ik een uitzondering.

Staf: ik hou van alle - ismen. En vooral van gebouwen op - isme om in te schuilen als 't niet regent. Er is hier al zo weinig te beleven en als je gruwelt van alle - ismen blijft er al snel nog weinig over om niet van te gruwelen. Best is nog van niets gruwelen. Zo moet je niet van alles gruwelen.

Trees: iedereen wordt al eens op een onbewaakt moment - en niet alleen door zijn gevoelens - langs achter gepakt. Denk maar aan de avond waarop Robert Kennedy Melina Mercouri en Norman Jewison zou ontmoeten. Slecht getimed Bobby! Op de timing komt het aan zoals je placht te zeggen.

Staf: zullen we vriendschap sluiten?

Trees: ik sluit niets maar ik sluit niets uit. Ik laat alle mogelijkheden open. Alles, nu ja alles behalve seks.

Staf: voor seks kan ik altijd nog naar d'hoeren.

Judy een Euraziatish hoertje stopt vóór de bank.

Judy (op de man af): zal ik je om te beginnen als welkomstgroet mijn borsten tonen ?

Staf: merci ' k heb tv. ' k Heb alle neukzenders op de kabel.

Judy: wat kan ik met je doen dat je al altijd hebt willen doen zonder dat ' t je ooit gelukt is. Je mag me alles vragen. ' k Heb er eentje die "Suske - en - Wiske " leest op mijn blote kont, een generaal bij de Landmacht.

Trees: alles met mij erbij ?

Judy: hoe meer zielen. hoe meer vreugd zei mijn moeder altijd. Ze was ook in ' t vak.

Staf: ik denk aan iets wat mijn ex-lief nooit deed zelfs niet als ik ze sloeg.

Trees: en sloeg je ze dikwijls ?

Staf: nooit.

Trees: à la bonne heure.

Judy: iets wat ze nooit deed ? Zie je wel. Kom. Doen we ' t hier of in een luxe-hotel waar ik hoer aan huis ben ?

Staf: hier.

Dat is zonder een toevallig passerende (moraal) ridder gerekend.

Moraalridder (in ridderuitrusting): over mijn lijk zweert je de moraalridder van dienst.

Judy: time is "monnaie". Als ' t zo zit ben ik er hier vandoor.

Moraalridder: ' k ga met je mee. Je mag mijn riddergoed en mijn ondergoed zien.

Trees (tegen Judy). pas je tarief aan, "à la tête du client". ' t zal hem leren.

Staf: laat hem niet afbieden de verstekeling !

Judy: ik ken dat soort volk. Ik ben vertrouwd met de prehistorie: dinosaurussen en streptokokken.

Moraalridder en Judy wandelen arm aan arm weg.

Trees: mijn laatste vriend, het ruige type, stoppelbaard en zelotenkloten, is vorig jaar

verongelukt terwijl hij aan de hand van zijn moeder de straat overstak.
Godzijdank was zij ongedeerd.

Staf: moeders zijn onverwoestbaar.

Trees: hij was een rasecht, zoal niet een raszuiver kunstenaar, met alle kunstenaarseigen attributen vandien.

Staf: als daar zijn ?

Trees: een gezonde eetlust een prima stoelgang en af en toe een dartele kijk op de samenleving, de samenleving met mij.

Staf: levensbeschouwelijke theorieën zijn voor 't toilet niet voor ons gezicht.

Trees: roddel is inderdaad zoveel goddelijker dan wetenschap.

Staf: zo komt het dat je er al vlug een massa vindt die 't buskruit niet uitgevonden hebben. Sterker nog, velen hebben niet eens een poging daartoe ondernomen. Ze hebben zich tevreden gesteld met het droppen van gist in de beerput van de boeren.

Trees: c'est dégueulasse.

Staf: toen ik jong was kribbelde ik, naast graffiti op de schoolbanken, satirisch proza. Het soort, waarin saters achter jonge meisjes aanzitten in wilde weelderige tuinen.

Trees: zo leidde ik mijn jonge neven om de tuin van mijn tante Mia en om de tuin liep de spoorweg. Ook boerenbedrog.

Staf: en tegen de kippen die onze aanwezigheid in 't hoge gras verraadden riepen we dapper: "als je niet zwijgt eten we je op en anders ook."

Trees: terwijl mijn jonge neven achter me aanzaten, droomde ik luidop van prinsen en zeerovers. Nu weet ik dat als je van prinsen houdt je er moet kunnen mee leven dat er af en toe een ingekweekte tussenzit.

Staf: je moet er evenzeer kunnen mee leven dat mensen zinnige argumenten bedenken ter verdediging van allerlei debiele theorieën.

Trees: er mee leven ja er in trappen nee.

Politieaanvoerder komt touwspringend voorbij. Stopt bij de zandbank, haalt een paar vormpjes uit zijn zakken en speelt ermee in 't zand.

Trees: soms hebben mensen de onhebbelijke gewoonte eerst te redeneren daarna is het

helaas te laat voor elke vorm van niet-geveinsde emotie.

Staf: we moeten ze stoppen, ze de pas afsnijden die politiek benoemde misdienaars en koorknappen.

Trees: we zullen wel altijd machteloos staan tegenover tolerantie en dwaasheid. Als dat al niet hetzelfde is.

Staf: machteloos en ongelukkig. Maar laten we ons niet vergissen, mensen zijn nooit zo gelukkig of zo ongelukkig als z ' er uitzien. Konden we ze vanbinnen bekijken zou ' t eventjes schrikken zijn.

Trees: mijn oudste broer een crème van een vent is 3 maand geleden geopereerd door een gediplomeerd chirurg.

Staf: en ?

Trees: wat dacht je ? De verpleegsters pralines en de chirurg het gebruikelijke proces.

Staf: we zijn ook verplicht om uit alles munt te slaan. De gelegenheid maakt de dief en ze opereren al zo dikwijls zonder dat ' t echt nodig is.

Trees: misschien ... vroeger slikten we een paar pillen en alles was in kannen en kruiken. We waren omzeggens al genezen vooraleer we ze geslikt hadden.

Staf: nu slikt iedereen astronomische hoeveelheden. Zowel zij die slikken als zij die niet slikken: de huisvrouwen en de carrièrevrouwen.

Trees: de enen om de miserie van ' t huis te vergeten, de anderen de vreugde van de carrière.

Staf: zó is ' t altijd wat.

Trees: ' t leven is hard. We strippen met 1 hand en maken de sla schoon met de andere.

Staf: we openen de deuren met de voeten omdat onze handen bezet zijn. We poetsen onze tanden op ' t toilet. We ...

Trees: we gaan ervoor. We pakken de beste diploma's en laten de overschot aan d' anderen. En in uiterste nood spreken we in " eer en geweten". Dan pas is ' t hek voorgoed van de dam: " en âme et conscience"...

Staf: Hendrik, knijp je oren dicht en sluit je ogen terwijl we ons verzuipen onder ' t waakzaam oog van 2 beëdigde ambtenaren.

Trees: allemaal moeite voor niks. Want als je iets weet weet je niks. Je kan dus net

zo goed niks weten.

En daar is Jules een "flinke" oude man.

Staf: Jules zet je bij. 'k Heb je gister niet gezien. Waar heb je uitgehangen?

Jules (gaat zitten): 'k heb een dag overgeslagen. (Knipoogt) . Er zijn er genoeg.

Staf (tegen Trees): Jules is 85.

Trees: 85 en nog niet dood. Proficiat.

Jules: aan sterven mag je niet denken. Sterven is altijd een beetje doodgaan. En als we doodgaan waar komen we dan terecht?

Ik heb er met de pastoor van Sint-Job over gesproken en hij is er zelf niet gerust in. Hij zegt: "de hemel is niet meer wat hij geweest is, tegenwoordig laten z 'er iedereen binnen. ' t Volstaat dat kindermoordenaars, verkrachters berouw tonen om ze in de hemel toe te laten aan de zijde van hun vermoorde en verkrachte slachtoffertjes. Is zoveel barmhartigheid wel gepermitteerd? Is ze niet van ' t goede te veel ? "

Staf: veel te veel. Maar toch kan iedereen die wil me moeiteloos liggen hebben. 'k Leg me gereed neer.

Trees: mochten we meer met onze emoties denken bestond er geen kwaad. Ce qu'il faut c'est réfléchir avec les tripes, l'émotion passe par là.

Jules: oude mensen hebben oude wensen: overleven. Zolang dat idee niet door je hoofd spookt zit het snor. Maar je mag niet voltijds zitten te niks en als je dagdroomt draag dan zorg voor de kwaliteit van je dromen.

Staf: makkelijker gezegd dan gedaan.

Jules: toch niet. Je onderhoudt je beste dromen. Je zet ze op je pc en roept ze, zo nu en dan eens, terug op. En vergeet niet: de mindere moeten zonder pardon overboord.

Je weigert ze te erkennen. Het zijn eens en voor altijd je kinderen niet.

Trees: ' t klinkt mooi !

Jules: zoals je om ' t even wie kunt laten houden van om ' t even wat door ze wat bij te sturen, zo kan je om ' t even wie spelenderwijs laten houden van zijn dromen.

Staf: jonge mensen zullen altijd dwepen met tenoren of dictatoren van divers pluimage . In de sport de muziek de film. Veeler dan met de bode die de post brengt of de boer die hen laat eten.

Jules: onze opvoeding werd er met de vlakke hand ingeslagen zonder dat we een traan verpinkt hebben. En was 't niet elke keer plezant, ze zit er toch maar goed diep in.
Mevrouw ...

Trees: Trees.

Jules: Trees Staf 't leven is mooi.

Jules zet zijn weg verder.

Trees: wie zei daar weer dat je met 60 oud bent? Wat soort werk deed hij?

Staf: twaalf stielen en geen enkel ongeluk. Van alle markten thuis. Hij heeft alles gedaan met dezelfde filosofie: 't beste eruit halen en de rest weg ermee. Lief zijn om niet liefdadig te moeten zijn.

Trees: 't idee kruipt waar 't niet gaan kan maar 't lijkt zo utopisch als een vadsige vogel. Tussen de wereld van de dromers en de wereld zo,als hij is is er een wereld van verschil.

*Sandwichman passeert. Op rug en borst volgende tekst:
Verena Veldeman gaat vreemd.
Twee joggers komen uit de andere richting.*

1^e jogger: (roept zonder te stoppen): ik ook !

2° jogger (bevestigt lopend): en of !

Staf: die twee liepen vroeger in 't Zonnepark. De hoofdingang is er afgesloten. Er wordt daar al meer dan 3 jaar gewerkt. Dat komt nooit meer goed.

Trees: ik heb er vlak tegenover gewoond. Op dezelfde verdieping als prinses Fulvia een Oosterse prinses. met haar op de benen, een keukenprinses.

Staf: Fulvia die hokt met Sam de klarinettist.

Trees: ja soms. Sam een vrolijke zuipschuit is nogal uithuizig.

Staf: "toen ik jong was" beweert hij " en me bezoop zegden ze van mij: " " wat een crack". Nu 'k oud ben ...

Trees: misschien vijftig ...

Staf: een oude vijftiger dan. Nu zeggen ze schamper achter mijn rug: " de zielepoot".

Trees: dezelfde mensen. Faut le faire ! Zuiplappen komen sympathieker over dan

waterdrinkers. Ze zijn echter.

Staf: ze genieten met volle teugen. Na 3 glazen zijn ze uitgeschakeld voor de hele nacht plezier ! ' t Is kiezen of delen de roes of ' t leven.

Trees: de ene giet in. de andere giet uit. Ieder volgens zijn eigen bioritme.
 Trouwens, over Sam, een vriend van jaren, bier. eieren en boter tegelijk, wil ik geen kwaad woord horen.
 Fulvia. dat is een ander geval. Op een keer was ze met Sam op vakantie in de Ardèche.
 Valt Sam lichtjes onder invloed in een een diepe kloof. Hij roept:
 " zoek me een koord" en zij:
 " ' t niet ' t moment" om je op te hangen".

Staf: vind daar maar eens een geschikt moment voor !

Trees: authentiek. ' k Weet het van Sam.

Staf: als ik me niet vergis heeft hij een tijdje gewerkt als rookconsulent normale en tijdelijke effecten op de Beurs van Brussel.

Trees: zeg me eens waar hij niet gewerkt heeft. Sam is zo begaafd dat ' t me niet zou verwonderen mocht hij in ' t Noorderlicht zijn verwekt. Wenona zijn dochter - ze heet zó omdat de Sioux vaak hun oudste dochter zó heetten - heeft een haartje naar haar vaartje.
 Ça promet !

Staf: ' t zal er wel prozaïscher aan toe gegaan zijn. Ik ken Sams vader waarschijnlijk was ' t ook op de achterbank van een oude Ford.

Trees: wat in een ouwe Ford ?

Staf: seks met alle gevolgen vandien: 1 Sam 2 Winny 3 Dixie of waren het er 4. Allemaal fenomenen.

Trees: (kijkt op haar horloge): al zó laat ! ' t Wordt tijd dat ik weer eens opstap !

Staf: nu al ?

Trees: nog 5 minuutjes. Eigenlijk heb ik geen tijd te verliezen.

Staf: met mij ? Merci!

Trees: ik bedoel maar dat ik de hele dag weet wat te doen. Als mijn burens opstaan heb ik de indruk dat mijn dag al 2 dagen ver is. Maar dat lijkt onwaarschijnlijk.

Staf: en ik die je wou uit vragen, al was ' t maar om iets te drinken in de Hacienda in

Walk of in de Herberg van Oom Lammert en Tante Klaasje in Workum.

Trees: liever in Workum. We zullen minder moeten schreeuwen om ons verstaanbaar te maken.

Staf: vrienden worden we. Ik voel het intuïtief met mijn vrouwelijke kant.

Trees: afwachten. Vriendschap is een komisch begrip. Het is niet zelden een kort leven beschoren.

Staf: wacht maar ... (geeft Trees een duwtje want de politieman bergt zijn vormpjes op en komt er touwspringend aan.)

Staf: (tegen politieman) bravo jongeman, wat een conditie! Zijn ze allemaal zoals jij bij de politie ?

Politie­man: ik ben hier incognito. Hoe heb je me herkend aan mijn uniform zeker? ' k Had het kunnen weten. Mijn vrouw heeft me' nog zó gesmeekt om het uit te laten ! Zie je me hier al rondlopen in mijn blootje !

Trees: je bent me onmiddellijk opgevallen.

Politie­man: ik ben een opvallende figuur, ik weet het. Wat doe j ' er aan?

Trees: ik zou wel eens willen weten wat er onder dat uniform zit.

Politie­man: eronder zit ' t mannetje van mijn mama die op haar beurt ' t vrouwtje was van onze papa. Is dat zo moeilijk ?

*Verdwijnt schuddebollend en touwspringend.
Uit de andere richting komt een jonge vrouw.
Ze duwt een kinderwagen.*

Politie­man: hallo Sarah ! Hoe gaat het met je jongetje ?

"Sarah": ' t is een meisje.

Politie­man: ' t is niet waar. Wat krijgen we nu ? Allez .allez. Kijk nog eens goed hé.

Politie­man verdwijnt touwspringend.

"Sarah": ik heet Sandra en mijn dochtertje Salina.

Trees: Sandra ? Ben je zeker ?

Sarah-Sandra: ik heet al lang zó. Ik heet al de hele tijd zó.

Trees: je lijkt ongetwijfeld op de Sarah die hij kent en die een zoontje heeft.

Zo eenvoudig is dat.

Sarah-Sandra: ik moet er dan wel zeker zeer goed op lijken. ' t Intrigeert me. Is hij wel goed snik ? Heeft hij ze wel allemaal op een rij, met dat springtouw!

Staf: hij heeft hier de hele tijd rustig gespeeld in de zandbak. Er is niks mis met de man. Ik kan me moeilijk een normalere politieman voorstellen.

Sarah-Sandra: des te beter. Maar ' s nachts zou ' k hier toch niet komen en vast en zeker niet met Salina.

Trees: da' s je geraden. ' s Nachts zijn alle parkjes onveilig van de armoe.

Sandra zet haar weg verder.

Staf: was je nu arts i.p.v. dierenarts kon ik bij jou terecht voor een check-up.

Trees: ' k zou je leeftijd kunnen schatten aan je gebit maar je hebt hem al verraden. En daarboven wil ik geen proces. ' k Houd het dus maar bij dieren en andere categorieën beestjes.

Staf: mannen zijn toch allemaal beesten.

Trees: ze zouden wel willen.

Het jong koppel komt terug uit de andere richting.

Jongen: we zoeken een geschikte plaats om te neuken.

Meisje (klagend): hij wil niet op een bank niet tegen een boom niet op de tram niet op ' t strand (wijst naar de zandbak) niet op ' t toilet. Mijnheer wil zijn confort!

Jongen: ik wil geld voor ' t hotel. (Haalt een knipmes boven)

Staf (haalt revolver boven): dit is een knus veilig parkje. Zal ik eens in je ballen schieten ?
Je krijgt 5 minuten om je te bewijzen achter d ' haag. Al' t dan niet gelukt is, is ' t aan mij.

Meisje: ah nee niet met mijn betovergrootvader !

Koppel gaat liggen achter de haag.

Trees: ' t leven is al zo kort en dan heb je ' r nog die ' t nog zouden willen inkorten. (Steekt een sigaret op).

Staf: mijn pleegvader zei altijd als ik met een blauw oog thuiskwam: " hier koop je wat. Je hebt het tegen sterkere opgenomen. Wee je billen als je kleintjes durft te raken ! "

Trees: mijn vader heeft zijn leven gegeven in een oorlog zo infantiel als de voorgaande en zo ergerlijk als de eerstkomende.

Staf: infantiel zijn ze wel nonkel Sam en tante Pam maar niet debiel. Heb je ze al eens bommen zien gooien op landen die er meer produceren dan zij ?

Trees: dat zie je van hier. Ze kennen ' t risico. Ze weten dat zij niet alleen de waanzin in pacht hebben.

Staf: ze waken over ons lijf maar ze kunnen er met hun vuile poten niet afblijven.

Trees: " Ils nous aiment, nous non plus."

Staf: " no concessions, no deals".
Op ' t eerste gezicht zou je denken dat er bij die Yanks een vijs los zit. Bij nader toezicht blijkt dat er geen inzitten.

Trees: que des trous d'air dans le cigare.

Staf: genoeg is genoeg zoals ze in San Benedetto del Tronto zeggen. Ik krijg hoofdpijn van die mafkezen hoofdpijn tot in mijn tenen.

*Jongen komt alleen van achter de haag.
Meisje is nog niet terug.*

Jongen: dat heeft deugd gedaan !

Staf: zie je wel als je wil.

Trees: erop en erover. Je moet een beetje aandringen. Je proberen in te leven in ' t seksprogramma van je meisje. Probeer het eens zoals de nijlpaarden.

Jongen: ' t is mijn meisje niet. ' t Is dat van haar moeder.

Staf: en haar vader ?

Jongen: mijn broer is op stap met mijn lief en ik probeer ' t zijne. Waar blijft ze nu die stomme teef. (Gaat ze halen achter de haag)

Trees : en ?

Meisje: ' k dacht dat ' t nog moest komen ...

Jongen: hoe nog moest komen ?

Meisje (trekt jeans op): je bent geen haar beter dan je broer: twee slappekloten.

Staf: een familiegebrek.

*Jongen dreigt met zijn mes. Staf schopt het uit zijn handen.
Jongen raapt het op en gaat er alleen vandoor.*

Meisje: zijn broers seksleven is zo spannend dat hij nog niet eens gemerkt heeft dat 'k een wijfje ben.

Trees: was ik jou 'k zou 't maar eens in een andere familie gaan zoeken.

Meisje: ze kunnen alle twee de pot op en jij met dat soort strontraad die 'k al elke dag meekrijg ook.

Meisje gaat op haar beurt alleen weg.

Staf: hoe kom je op 't idee nog raad te willen geven op de miskoop toe ?

Trees: ik kom er niet op. 't komt op mij. Je weet hoe mijn moeder was: altruïst tot in de kist.

Staf: 't zijn mooie kinderen die op hun moeder lijken zelfs als 't altruïsten zijn.

Politieaan, springtouw op zak, komt erbij en onderzoekt de bank met een grote loep.

Trees: een jonge messenvechter is dat iets voor u ?

Politieaan: nee daarvoor moet j' in Holland zijn.

Trees: Holland ? Land van tulpen fietsen voetballers en windmolens.

Staf: en trekhaken. Ah Hollanders als je met hen spreekt heb je soms de indruk dat ze hun eigen taal niet verstaan.

Politieaan: ik ben op zoek naar sporen van een oude misdaad.

Staf: een onopgehelderde ?

Politieaan: nee nee nee nee nee.

Dat ware te mooi nee een opgeloste. Voor mijn privé collectie.

Trees: wel wel wel wel wel !

Politieaan: dat is 5 keer wel. Ik heb ze geteld. Elk detail is van belang.

Trees: zes keer nee tegen 5 keer wel.

Politieman: $6 - 5 = 1$. Nee wint.

Politieman zoekt achter de haag. Staf en Trees gaan mee.

Politieman (in de wolken): "mannelijk" sperma. Hier werd recentelijk geschoten. Ik heb een neus voor die zaken. (Neemt sperma in zakdoek, snuit er zijn neus in en verdwijnt touwspringend).

Trees: ik heb een nicht die ' t tot commissaris geschopt heeft.

Staf: die heeft zich wild schoppend een weg gebaad naar de top.

Trees: weinig schoppen en helemaal niet lobbyen. Je kan het enigszins vergelijken met als ze jou, ' t zelfde zouden aandoen.

Staf: ik ben geen kandidaat.

Trees: dat is ' t hem juist.
Zij ook niet.

*Sandwichman trekt aan de bank voorbij.
Op rug en borst volgende tekst:
Onrecht trekt scheef wat Recht is.*

Staf: kinderen ?

Trees: 1 zoon gestorven van ' t virus van de jeugd: overdosis.

Staf: de ene is slimmer dan de andere. Da ' s niet zo erg. Ware ' t niet dat de ene dus dommer is dan de andere.

Trees: ze is 2 keer weduwe van dezelfde hufter. De eerste keer had ze de begrafenisondernemer al gebeld en toen stond de smeerlap weer recht. Gelukkig was ' t maar uitgesteld. Het tweede infarct enkele dagen later was ' t goeie.

Staf: was ' t zo'n opluchting ?

Trees: een verlossing. De uitvaart was prachtig. Geen volk geen tranen. Geen bloemen geen kransen: schransen.
Na een bescheiden carrière als voetballer was hij trainer geworden. Zoals alle spelers die ' t als voetballer niet gemaakt hebben. Zie je Cruyff al voetbaltrainer worden ? Aan hem was alles middelmatig. Op zijn natraptechniek na die was fenomenaal. ' t Was hem om ' t even, kruis of

kont. Altijd bereid om van gele en rode kaarten af te zien in ' t voordeel van zijn medespelers.

Staf: van een verlossing gesproken. Ik heb nog 1 volle neef: een allespoeper. Hij is getrouwd met een taart die te lang op de tram heeft gezeten. Ze stinkt uit de bek zoals een milieubox en zelfs als ze niet zeurt zeurt ze nog.
Hij heeft ze 1 keer buitengeschopt. Resultaat: een "horrorvoet". Ze heeft hem dan maar weer binnengepakt gehandicapt als hij is. Ze hebben 2 kinderen. ' t Zijn de zijne, maar verder is er niks van hem aan. ' t Was zaterdag hun huwelijksverjaardag, mij niet gezien.

Trees: wie iemand wil vieren zal allicht een stok vinden om hem mee te vieren.

Staf: ze leven nog slechts van minnelijke schikkingen. Vroeger liep z ' erbij of ze ' t Westen ging veroveren en ' t was al veroverd. Nu zit ze daar nog wat te neuriën met haar borsten halfstok zoals een lijster die niet heeft leren zingen.

Politieaan komt rennend terug. Hij draagt zijn springtouw als een sjaal om de hals.

Politieaan: in al mijn opwinding om ' t gevonden sperma ben ik een essentiële vraag vergeten te stellen. Mijnheer of mevrouw (langzaam), is 1 van jullie beiden betrokken geweest bij de moord op Martin Luther King ?

Trees: nee .

Staf: nee.

Politieaan: en bij een andere moord?

Trees en Staf (samen): ook niet.

Politieaan: spijtig spijtig spijtig.
Verdomme.

*Politieaan rent verder.
Botst op Sandra. Sandra komt terug met kinderwagen. Het netje aan de wagen gevuld met fruit en koekjes.*

Politieaan (neemt een banaan uit ' t netje. Schilt de banaan en werpt de schillen in ' t gras. Hij geeft de geschilde banaan aan Sandra) hier, eet er ook één.
(neemt een tweede banaan: schilt ze : werpt de schillen weg. Hij vreet de banaan op in drie beten. Rent weg)

*Sandra zet zich op de bank en eet rustig de banaan op.
Staf en Trees buigen zich elk langs één kant over Salina.
Einde van ' t eerste bedrijf.*

Tweede bedrijf.

2° dag in ' t park

Politieman in jeans en pull maar met politiekepi deelt bank en broodje met Judy het hoertje.

Judy: voor de politie is ' t gratis. Waar is je uniform ?

Politieman: ' k heb het thuisgelaten.

Judy: waarom waarom heb je het thuisgelaten?

Politieman: waarom zijn appels krom ?

Judy: ik ken alle politie hier in de buurt. Hoe komt het dat ik jou niet ken ?

Politieman: horen zijn en zwijgen.

Judy: zien. Horen zien en zwijgen. Mag ik je kepi eens opzetten?

Politieman: te gevaarlijk.

Judy: optrekken met kerels die 'k van haar noch pluimen ken is dat niet gevaarlijker?

Politieman: soms. Soms trek je beter op met je vrienden en kennissen je familie je broers en zusters.

Judy: mijn broers zouden lelijk kunnen verschieten van mijn tarieven.

Politieman: ik val niet op hoerentypes.

Judy: ik ook niet. Als ze maar op mij vallen maar niet allemaal tegelijk. En als ze maar betalen.

Politieman (lacht) : betalen ? Ik of zij ?

Judy: ik spreek niet voor jou. Voor de politie is ' t gratis om kennis te maken.

Politieman: en daarna ?

Judy: daarna nog. ' t Blijft gratis.

Politieman: dat dacht ik ook.

Judy: je kunt beter goed staan met de politie dan met de pastoors allemaal armoezaaiers.

Politieman: zou je graag eens in mijn touw springen?

Judy: waarom niet (ontdoet zich van spannend minirokje en hoge hakken en springt op kousenvoeten in ' t gras)?

2 joggers onderbreken hun jogging.

1^e jogger: mag ik ook eens ?

Judy laat hem springen. Gaat in gesprek met 2^e jogger. Neemt haar schoenen en gaat er met 2^e jogger vandoor. Politieman met rokje van Judy op de schoot blijft met 1^e jogger achter. Staf komt aangewandeld.

1^e jogger: wil je ook eens springen?

Staf: ik kon niet eens touwspringen, laat staan, over de bak springen 45 jaar geleden.

Politieman: genoeg gesprongen. Geef hier dat ding.

1^e jogger geeft het touw terug en loopt verder. Politieman geeft rokje aan Staf en verlaat op zijn beurt ' t park. Staf neemt plaats op de bank en probeert een dutje te doen met hoerenrokje over zijn hoofd. Sandra op wandel met Salina kijkt onder ' t rokje en herkent Staf. Gaat naast hem zitten.

Sarah-Sandra: gisteravond vertel ik aan Tom mijn man ' t geval met de rare allez. de speciale politieman van gister, die met het springtouw. Hij wordt razend kwaad, neemt zijn jas en slaat de deur achter zich dicht. Sindsdien is hij verdwenen. Zou ' k aangifte doen ?

Staf: ik zou nog wat de kat uit de boom kijken, niets aangeven. Waarschijnlijk komt hij vanavond wel weer op zijn normale uur thuis.

Sarah-Sandra: ik durf er bij mij met niemand over praten. Ze zouden zeggen dat ik het gezocht heb.

Staf: gezocht ! Zet dat uit je hoofd gezocht ... Doe maar wat je te doen hebt en mocht hij vanavond niet thuiskomen bel me dan op (geeft naamkaartje), dan gaan we samen naar de politie.

Sarah-Sandra (neemt naamkaartje aan): ik ga nu een paar betalingen doen in de bank en 'k zie je hier straks misschien nog als ik terugkom.

Staf: als 't niet te lang duurt .

*Sarah-Sandra rijdt weg met Salina. Trees komt eraan.
Schudt Staf de hand. Neemt plaats op de bank.*

Trees: zeg me niet dat Sandra haar rokje bij je heeft achtergelaten.

Staf: nee dan zou z' er 2 gedragen hebben. 't Is een cadeau van de politie.

Trees: zo hoor ik het graag. Ze geven ons al zo weinig cadeaus. Pourvu que ce ne soit pas un cadeau empoisonné !

Staf: van cadeaus gesproken. 'k Heb 't aanslagbiljet voor mijn grondbelastingen ontvangen: + 10 %.

Trees: je kan aan pygmeëën niet uitleggen dat ze geen apenvlees mogen vreten. Ze zullen in de toekomst nog meer aan ons vreten.

Staf: we hebben het zo ver gebracht dat we eerlang vooraleer we ook maar een oplossing kunnen bedenken er zullen moeten aan denken wat Europa zal denken over de oplossing die we zullen bedenken.

Sandwichman komt voorbij. Op de borst volgende tekst: liefst een steak zo groot als mijn hand. Op de rug: en niet één die je op straat niet ziet lopen.

Staf (houdt hem tegen): deze tekst komt ongetwijfeld van de Slagersbond. Maar die van gister, de zonnige groeten, zeg me niet dat die door Landsverdediging of door de Navo wordt betaald.

Sandwichman: dat was een persoonlijk initiatief. Als ik niet volgeboekt ben blijft er daarvoor ruimte.

Trees: was je ook op de receptie op de ambassade waar die bommenpilot zijn beklag deed ?

Sandwichman: nee, maar 'k heb er van gehoord. De gozer bekloeg zich erover dat hij na elke opdracht onmiddellijk naar zijn basis terugmoest.

Trees: hij zei letterlijk: " de ultieme kick ware mijn werk te kunnen signeren. mijn naam te kunnen zeiken in 't mulle stof van mijn gecalcineerde slachtoffers."

Staf: moet er geen zand zijn.

Sandwichman: democraten testen geen bommen produceren geen bommen en werpen er geen.

Trees: "bommendemocraten" vieren oorlog tegen dictatoren die ze nooit zelf bombarderen maar enkel hun onderdanen.

Staf: ze doen alsof ooit 1 dictator, ook maar een sikkepit heeft gegeven om 't leven van 1 van zijn onderdanen.

Sandwichman: bommenproducenten zullen altijd wel een door bommenmakers samengestelde rechtbank vinden om hen vrij te spreken van doodslag. Ze produceren hun moordwapens immers uitsluitend om ze veilig buiten 't bereik van grote en kleine kinderen te stockeren. Nooit met de bedoeling er ook maar een vlieg mee te vermoorden.

Trees: dictatoren zijn hun alibi.

Sandwichman: eigenlijk zijn 't pacifisten. Ze ontdoen zich zo snel mogelijk van hetgeen ze op hun eigen vrouw en kinderen niet willen zien terechtkomen.

Staf: hoelang ben je zó al aan 't werk ?

Sandwichman: 3 dagen.

Trees: en ga j 'er ooit kunnen van rondkomen ?

Sandwichman: ik heb niet de indruk dat ik er rijk ga van worden. Maar word ik er toch rijk van dan is daar ook niets aan te doen.

Staf: hoeveel, om eens voor mij een paar uurtjes met een boodschap rond te toeren ?

Sandwichman: dat hangt van de boodschap af. Als ze klote is is 't duur. Maar val ik ervoor, ga 'k je niet in je hemd zetten. (Kijk spottend naar 't rokje van Judy). Trouwens bij jou is de rok nader dan 't hemd.

Sandwichman wandelt zingend verder: "I am Popeye the sandwichman".

Judy komt eraan. Neemt haar rokje op de schoot van Staf. Trekt het aan.

Staf: nu moet je me eens uitleggen hoe je je rokje hier achtergelaten hebt.

Judy: ze willen allemaal dat ik het uittrek ook al komen ze maar om hun leven te vertellen. Ze denken dat ik alles geloof omdat ik met mijn tieten en mijn kont blootzit. Maar ik geloof er nog de helft niet van. Gelukkig komen de meesten voor seks. Om hun sigaren aan te steken moeten ze bij mij niet zijn.

Judy loopt verder.

Trees: mijn bed is zodanig afgetakeld dat ik er niemand kan in ontvangen, mocht ik dat al willen.

Staf: nee dus.

Trees: ik zou me wel een waterbed aanschaffen maar 'k heb watervrees. En heel mijn liefdesleven is 1 grote blessure. Ik ken nogal wat van blessures. Soms is 't net of ik heb voor blessure gestudeerd.

Staf: je moet de liefde een kans geven, je voordeur openlaten.

Trees: wie weet wie er dan allemaal binnenkomt. Een flinke dosis wantrouwen kan geen kwaad. Bij de overburen is de wagen op 1 nacht 7 keer gestolen.

Staf: 7 keer? Ze zijn hem toch maar 1 keer kwijt. In Engeland verzekeren ze je tegen alle soorten van diefstal. Ik ken 't verhaal van iemand wiens vrouw ontvreemd werd en 's anderendaags waren ze daar al met een vervangvrouw.

Trees: een vervangvrouw?

Staf: een functionele vervangvrouw. Met alles erop en eraan.

Trees: ah ...

Met de veerkrachtige stap van een gezonde 85-jarige komt Jules eraan. Gaat zitten.

Jules: 5 tot 6 kilometer per dag da's mijn gemiddelde. Maar vraag me niet of ik nieuws heb. Ik neem afstand van wat er rondom mij gebeurt. Ik heb niet eens Popeyes boodschap gelezen. Ik wil er niet bij betrokken raken. Als je je laat betrekken bij 't betrekkelijke geef je dromen geen kans.
Remmer: op dromen komt het aan, op de kwaliteit ervan.

Staf: ik zal 't je maar op de man af vragen. 't Ligt al lang op mijn lippen: en je seksleven?

Jules: prima. Ik laat af en toe en meisje van lichte zeden langskomen, zo jong als wettelijk mogelijk, voor een uurtje of twee.

Trees: twee uren!

Jules: ja ze verzorgt de kloven in mijn hielen en ik steek mijn voeten om beurten tussen haar benen.

Staf: later wil ik dat ook eens proberen. Binnen 25 jaar.

Trees: en waar steek ik mijn voeten ondertussen?

Jules (lachend): mijn vrouw zaliger stak ze in een electrisch verwarmd voetkussen,
' t komt erop aan ' t moreel te verzorgen. Je weet hoe't gaat.

Als 't moreel goed is. is er weinig moraal en als de moraal goed is is er weinig
moreel bij de troepen.

Jules schudt beiden de hand en wandelt verder.

Staf: mooi programma !

Trees: jullie mannen hebben het allemaal mooi voor mekaar. Sacré Jules ! Niet dat
ik het hem niet gun. ' t Is beter zó. dan mocht hij daar zoals een idealist
zonder zijn idealen op zijn potje zitten met zijn luiers over zijn hoofd en de
pastoor van Lampernisse op zijn knieën.

Staf: ' k zie me daar al zitten. Een glaasje in de ene hand, een cigarillootje in de
andere, aandachtig aan ' t luisteren naar mijn eigen conversatie. En af en toe
een tussendoortje à la Jules.

Trees: niet naar je eigen conversatie, naar je dromen. Je conversatie omfloerst de
waarheid, maakt er rondjes rond. En iemand die zijn eigen klanten bedriegt
kan moeilijk voor een gewiekst zakenman doorgaan.

*Politie man is terug. Hij heeft zijn springtouw in zijn revolvertas
en draagt zijn revolver aan een touwtje rond de hals. Hij heeft
een jeanspak aan.*

Staf: weer incognito ?

Politie man: meer incognito is onmogelijk, ' k kan toch mijn revolver niet bij mijn
vrouw laten. Ze is bijziend en z 'is in staat er water in te doen voor de kleine.

Trees: je zou hem kunnen wegmoffelen.

Politie man: Waar ? Waar wegmoffelen ?

Staf: ergens op je lichaam zoals ik (kijk: Staf toont de zijne).

Politie man: heb je hem aangegeven ?

Staf: bijlange niet. Ik denk er niet aan.

Politie man: ik ook niet. Volgende keer steek ik hem ook daar.

Trees: Waar ?

Politie man: waar mijnheer hem steekt. Toon het ons nog een keer.

Staf toont nog eens waar hij zit.

Politieman: heb je van mijn leven ! Je moet er maar aan denken, een slimme !

Staf: bedankt.

Politieman: zonder dank.

Trees: vertel eens waaruit bestaat je werk hier in de buurt ?

Politieman: ik ben free-lance. Ik sta los van elke autoriteit. Ik mag op eender welk verdacht object schieten maar uitsluitend naar de benen.

Staf: naar de benen van ' t object ?

Politieman: precies. Hoger begint de gevarenzone.

Trees: wat zeggen je collega's daarover? ^{Politieman:} die zijn pijnlijk natuurlijk. En er is weinig " moraal" in ' t korps.

Staf: hoe komt het ?

Politieman: ze schieten te hoog en ze zien ' t verschil niet tussen inboorlingen en migranten. Elke week gebeuren er ongelukken.
Des bavures .

Trees: is ' t zo erg ?

Politieman: mochten ze kunnen ze schieten mij af. Maar ik ben de beste en voor de beste is ' t beste nog niet goed genoeg (Herhaalt) . En ik ben de beste omdat de collega's net niet goed genoeg zijn. En er moet iemand de beste zijn, kijk (richt en schiet), gezien ?

Staf: ' t Ging te snel.

Politieman: net wat ik al zei. Voor de beste is ' t beste nog niet goed genoeg en ik ben de beste.

Trees: je hebt het al wel drie vier keer gezegd.

Politieman: wat ik jullie nu ga vertellen is strict vertrouwelijk. ' t Blijft onder ons. Ik ben op zoek naar een schietobject.

Trees: een schietobject ?

Politieman: ja , zoals de Indianen voor de Amerikanen de Joden voor Hitler de Kossovaren voor Milosevic.

Staf: ah zo'n schietobject ? En denk je dat hier in ' t park te kunnen vinden ?

Politieman: nee. Geen schijn van kans. Hier gebeurt nooit wat. Maar ik ben vast van plan daar verandering in te brengen. Ik ga een soort moord uitlokken die op een ongeval zal lijken.

Trees: waarom niet direct op een moord ?

Politieman: Da's nogal wiesdes. Want als ' t op moord lijkt, is ' t geval direct opgelost.

Staf: en als ' t op een ongeval lijkt niet.

Politieman (tegen Trees): wat een IQ. Ik kan hem niks leren. ' t Lijkt wel een oud-collega.

Trees: en gaat het hem hier om een moord voor je privé collectie of wordt het openbaar kunstbezit ?

Politieman: nee nee nee. Mijn privé collectie zit vol moorden. Dit is voor de staatscollectie. Daar kan er altijd nog eentje bij. Ssst ... (sluipt achter de haag weg, verdwijnt).

Staf: heb ik hem echt horen schieten ?

Trees: ik vrees van wel. A moins qu'il n'ait tiré à blanc.

Sandra heeft haar betalingen gedaan. Neemt plaats op de bank.

Sandra: vergis ik me ? Of werd er hier geschoten ?

Staf: de politieman wou ons tonen hoe snel hij wel is.

Sandra: ah als ' t dat maar is. En is ' t gelukt ?

Trees: hij schiet als de beste. Hij schiet sneller dan een schietgebed. Maar wie schiet er nu nog gebeden.

Sandra: heel die historie met mijn man zit me hoog. Ik voel me ongemakkelijk.

Staf (tegen Trees): hij is gisteravond weggelopen en vanmorgen was hij nog niet thuis.

Trees: en op zijn werk ?

Sandra: hij is militair. Daar mag ik hem niet lastigvallen. Hij doet precisiewerk.

Trees: bij ' t leger ? Precisiewerk bij ' t leger ?

Staf: straks komt hij wel weer thuis. Al was het maar om Salina te zien. Net of er

geen vuiltje aan de lucht is.

Trees: waarom is hij er vandoor gegaan ?

Staf: zonder reden. Ze vertelde hem wat ze hier in ' t park gezien heeft en toen werd hij heel kwaad.

Trees (aan Sandra): en wat heb je hier gezien ?

Sandra: de politieman in zijn springtouw.

Trees: oh die ! En heb je hem niets anders verteld dat hem kon kwaad maken ?

Sandra: wat hem kwaad heeft gemaakt is ' t verhaal met de politieman, anders niets. We maken nooit ruzie.

Staf: nooit ofte nooit ?

Sandra: één keer. Omdat hij had gezien hoe zijn chef bij ' t dansen aan mijn borsten zat. Op ' t bal van de burgemeester.

Trees: volgende keer als hij ' t nog probeert geef hem dan maar een kniestoot onder zijn pik.

Sandra: hij zat met 1 hand aan mijn borsten en met ' t andere in mijn slipje.

Staf: hoe lang is dat al geleden ?

Sandra: al meer dan een jaar.

Trees: hij is dus zonder reden. kwaad weggelopen.

Sandra: zonder enige reden.

Staf: heb je mijn naamkaartje nog ?

Sandra: ik ken het al uit mijn hoofd voor ' t geval ik het ergens zou kwijtraken.

Staf: dan doen we maar zoals afgesproken. En maak je maar niet ongerust.

Sandra: bedankt.

Sandra vertekt met Salina.

Trees: wat heb je afgesproken ?

Staf: dat we samen naar de politie gaan als haar man vanavond niet thuiskomt.

Trees: 'k Zou er mij niet mee bemoeien, ze kunnen je naar Holland sturen.

Staf: wedden dat 't niet nodig zal zijn ?

*Sandwichman passeert vooraan en achteraan dezelfde tekst:
poseur de bombes en rupture de stock.
Sandra komt terug met de baby.*

Sandra: ik ben iets vergeten te vragen. Stel dat hij op zijn gewone uur niet thuiskomt, hoelang wacht ik dan om je op te bellen ?

Staf: om welk uur is hij gewoonlijk thuis?

Sandra: om 17 uur. We eten om 17 uur 30' en 'k leg Salina in bed een uurtje later.

Staf: bel me gerust op als hij vanavond om 8 uur nog niet thuis is.

Sandra: Okay. Als ik niet opbel is hij thuis.

Staf: afgesproken.

Sandra vertrekt met Salina. De 2 joggers komen uit de andere richting. Stoppen en kijken in de wieg.

1^e jogger: een jongen ?

Sandra: een meisje.

2^e jogger: zeker ?

Sandra: zeker, ze heet Salina en ik Sandra en niet Sarah.

1^e jogger: vreemd.

2^e jogger: bizar. Ik zou gezworen hebben dat 't een jongen is.

Joggers vertrekken samen in tegenovergestelde richting van Sandra.

Trees: wat scheelt er toch aan Salina dat iedereen er een jongetje wil van maken: zouden we ook niet eens een keertje kijken ?

Staf: iedereen ? De politieman heeft niet eens in de wieg gekeken. En de 1^e jogger wist dat hij 50 % kans had toen hij zijn vraag stelde. Aan de moeder in spe zie je of 't een meisje wordt of een jongen. Daarenboven kan Salina later nog van geslacht veranderen mocht ze willen.

Trees: als de toekomstige moeder op 't einde van haar zwangerschap van gezicht

veranderd is, wordt het een jongen zoniet wordt het een meisje. Maar Salina is een maand of 10. Je ne voie pas le rapport.

Staf: okay zelfs als Sandra opnieuw zwanger is zegt haar nieuwe zwangerschap niets over de oude.

Trees: ik ben er. De joggers en de politiemans hebben Sandra gekend tijdens haar eerste zwangerschap en waren er gezien haar uitzicht van overtuigd dat 't een jongen ging worden.

Staf: zo is het. Bizar blijft wel dat wij hier al zo lang komen en Sandra pas de laatste dagen voor 't eerst gezien hebben.

Trees: joggers lopen in alle parken en politiemensen ook. De enen al wat loopser dan de anderen.

Staf: je bedoelt dat Sandra vroeger in een andere buurt zal gewoond hebben. En dat ze haar daar gekend hebben.

Trees: zoiets, ja.

Judy passeert aan de arm van haar generaal. Hij heeft 2 Susken - Wiske-albums in zijn vrije hand. Judy knipoogt en wijst met haar vrije hand naar haar achtersteven.

Trees (als de 2 weg zijn): autopromotie. Judy heeft gewild een ommetje gemaakt. Ze wil je lokken. Jij, die zoveel leest, zeg me eens eerlijk. Wat zou je op haar kontje willen lezen?

Staf: 'k Zou niet twijfelen: "Les amours jaunes" de enige dichtbundel van Tristan Corbière.

Trees: niet "les fleurs du mal"?

Staf: als je aandringt.

Trees: ik dring niet aan, maar geef toe, de plek is suggestief genoeg om er meer dan alleen maar even te verwijlen.

Staf: als je 't zelf zegt.

Vrouwelijke sandwichman passeert vooraan en achteraan dezelfde boodschap: baby is born.

Trees: (houdt haar staande): "baby is born" dat was het sein om de bom te droppen op Hiroshima of niet?

Vrouwelijke sandwichman: weet ik veel. Ik studeer geschiedenis. Geschiedenis van

de mensheid en niet van de onmenselijkheid. En je weet, dat je de geschiedenisboeken kan doen liegen zoveel je maar wil. De getuigen zijn er niet meer om de geschiedschrijvers tegen te spreken. Popeye is de wapendeskundige. Hij was in slechtere tijden expert bij de rechtbanken. En nu vooruit met de bommelding. Bij elke pauze verlies ik centen. Popeye lacht er niet mee.

Staf: er beweegt wat in 't park.

Trees: je moet er niet te veel achter zoeken. 't Zijn, zoals hij zelf zei, persoonlijke initiatieven van Popeye.

*Op 't eigenste ogenblik komt er een dame aan.
Ze houdt een man aan de leiband. Ze maakt hem vast aan de bank en gaat zelf zitten.*

Dame: ik moet hem regelmatig uitlaten. Hij zit al altijd binnen.

De man vult enkele keren goed zijn longen en urineert in de haag.

Dame: 's nachts zit hij in de zaal waar ik optreed en onder ons appartement woont een kettingroker. We kunnen 't raam niet openen of we stikken.
't Leven is niet gemakkelijk voor hem. Elke nacht hetzelfde programma. Al 14 jaar lang.

Staf: van een succes gesproken !

Man (zucht): succes succes ! De eerste avond was er 10 man. Allemaal mannen.

Trees: 9+ jij.

Man: nee 10 zonder mij.

Staf: zie je wel. Da' s al beter.

Man: ja maar sindsdien ben ik allezo En 'k hou niet van poëzie.

Trees (aan dame): kan je eens niet iets anders brengen dan poëzie.

Man: ze brengt niets. Ze laat maar brengen. Elke nacht op haar blote kont.
'k Heb haar al gezegd dat ze van positie moet veranderen, dat ze op haar rug moet gaan liggen. Maar ze luistert niet naar mij, die mode is voorbij.

Dame (kwaad, haalt zweepje uit haar onderkleding, maakt man los van de bank en zegt): allezo vooruit (dreigt met de zweep). Je weet wat je te wachten staat ondankbaar stuk namaakman. (Wandelt met man aan de leiband het park uit).

Staf: zullen we samen een keer naar haar optreden gaan ?

Trees: we weten niet eens waar ze optreedt.

Staf: da' s waar ook en ze heeft al volk genoeg. Ze verdient niet meer volk.

Trees: misschien ligt het niet aan haar. ' t Kan aan de poëzie liggen.

Staf: ' t Kan me niet schelen aan wie ' t ligt. Er is meer spektakel in ' t park dan in de zaal waar zij optreedt.

Trees: en als haar baas de boeken neerlegt?

Staf: iedereen weet dat ze na verloop van tijd zal kunnen aanspraak maken op 0, 02726 euro morele schadevergoeding.

Trees: na verloop van veel tijd.

Staf: als ' t enigszins meezit binnenkort opgetrokken tot 1 euro. Maar ' k geef toe echt veel is het niet.

Trees: maar ' t is beter als niets.

Een andere dame passeert met een hondje. Het hondje heet Boemerang en loopt vrij rond.

Dame met hondje: ' k loop daar tegen een "sandwichvrouw" aan die de geboorte van haar baby viert met een wandeling in ' t park i.p.l.v. met champagne in ' t Hilton. Kwaad dat onze Boemerang werd. Ik heb hem moeten op de arm nemen. Zo'n lief beestje. Hij heeft nog nooit iemand doodgebeten.

Staf: mevrouw hier is dierenarts.

Dame: Da 's juist gepast. ' k Zal hem bij haar eens grondig laten onderzoeken. Als hij eenmaal een baby opgegeten heeft is ' t te laat. ' t Mocht eens een toekomstige generaal zijn een afstammeling van Truman, Eisenhower, Capote of zo. Je weet het toch maar nooit. Om welk uur zijn de consultaties ?

Trees: in de voormiddag van 9 tot 12.

Dame: 9 uur komt me goed uit. Tot morgen.

Dame vertrekt met hondje dat waarschijnlijk op zijn beurt zijn territorium heeft afgebakend.

Staf: weer een cliënte bij.

Trees: misschien indien ze 't adres had gevraagd. En wat staat er op jouw agenda voor morgen ?

Sandwichman is weer daar. Op zijn borst: ik ben een minderheid. Op zijn rug: een stinkende kudde Koerden.

Staf: ik blijf mezelf. Ik leg al jaren een zekere continuïteit in mijn inactiviteit. Ik ben onder een passief gesternte geboren, een soort gepensioneerde veertiger. Maar denk maar niet dat ik van de hele voormiddag niets doe. Ik heb handenvol werk met Fernand mijn vleugellamme eend. Zonder mij stond ze al lang op 't OCMW.

Trees: ik heb er 14 dagen geleden één verzorgd. Haar bek zat gekneld in een rond zalmblikje. Tussen de reigers de karpers de snoeken de kraaien de katten de eksters en de kwajongens is 't een kunststukje voor de wijfjeseend om zonder enige hulp van de woerd een paar jongen groot te krijgen.

Staf: ik heb mijn eend van een genaturaliseerde "kiekenfretster". Die had het als 2 dagen oude eendje bij de bakker cadeau gekregen. Ik kon het nog net recupereren. terwijl ze 't op de vijver van 't Centrumpark wou toevertrouwen aan de weldaden van de nachtvorst. 'k Heb ze eens goed onder haar voeten gegeven. kloten had ze niet.

Oud-strijder is daar ondertussen weer. Hij heeft duidelijk op zijn adem getrapt. Staf staat zijn plaats af op de bank.

Staf: hier vóórverwarmd zit lekker.

Oud-strijder: veel tijd heb ik niet. Ik moet nu zeer snel in opperste staat van paraatheid zien te geraken.

Trees: je hebt er een medaille bij.

Oud-strijder: gekocht op d'Antilliaanse Feesten zondag. 'k Heb afgeboden. Vind je ze mooi ?

Staf: Che Guevara !

Oud-strijder: niet te familiair met mij of 'k laat je fusilleren. Zeg maar: à vos ordres, mon général.

Vrouwelijke sandwichman gaat aan de bank voorbij. Op de borst: de vrijheidsstrijders zijn dood. Op de rug: leve de selectieve democraten.

Staf: à vos ordres mon amiral.

Oud-strijder: ik ronsel nog versterking (grinnikt), de la chair à canon, maar vooral

een honderdtal hoeren voor de ontspanning van de manschappen (kijkt naar Trees).

Staf: Trees is daarvoor te oud.

Trees: te oud te oud. Van je vrienden moet je 't hebben.

Oud-strijder: hoe oud is ze ?

Staf: rond de zestig.

Oud-strijder: ik ben beter af met 3 van twintig.

Judy verschijnt als geroepen.

Staf: zou jij voor drie hoeren kunnen doorgaan ?

Judy: voor drie ? Voor drie of vier, mij maakt het niet uit, als ik maar navenant betaald word.

Oud-strijder: ik zoek nog oorlogssponsors geldschieters judassen; als ze maar schieten.

Trees: mecenassen.

Oud-strijder: mecenassen dat is 't. Mannen die geld schieten dat 't er langs hun oren uitkomt. Tak tak tak tak tak.

Judy: ik ontvang alleen maar. 'k Ontvang biljetten in alle talen en geuren. Wat kan geld toch stinken. Je gelooft het niet. als je 'r niet aan geroken hebt.

Trees: 't bacteriële gevaar van bankbiljetten wordt onderschat.

Staf: de ziekenhuizen liggen vol met geldzieken en dat soort wolven.

Judy: je moet stekezot zijn om een biljet op te eten.

Oud-strijder: geeft acht.

Iedereen salueert. Oud-strijder zet zijn zoektocht naar geld en hoeren verder.

Judy: toen hij nog wist van welke parochie hij is kwam hij nu en dan op bezoek. Hij wou altijd dat Janie mijn vriendin er ook was. Hij is afgekeurd voor de dienst. Zijn zuster zorgt voor hem. Ze woont hier vlakbij. 'k Heb hem al eens afgeleverd als hij de weg kwijt was.

Staf: afgekeurd. Waarom hebben ze hem ongeschikt bevonden. Ongeschikt hij ?

Judy: beroepsgeheim. Nog nooit gehoord van d'oncologische hoerencode ?

Staf: (lachend)): nog nooit.

Judy: mocht je weten wat ik je nog kan leren, zou je hier niet de hele tijd in ' t park rondhangen. Straks is ' t gedaan met de stijve zoals bij de oud-strijder.

Trees: dat zit erin. Dat zit er dik in .

Judy: als ' t te laat is komen ze bij mij. Maar ik kan ook geen wonderen doen.

Trees: hij weet niet wat hij mist.

Staf: ' t is nog niet te laat om het te weten.

Judy: nee, maar ' t is 5 voor 12. En om 12 uur ga'k slapen. Je moet niet denken dat ik de klok rond aan't werk ben.

Politieman komt er touwspringend aan. Niks aan zijn kleding, wijst er nog op dat hij bij de politie is.

Politieman: (tegen Judy) : wil je nog eens springen ?

Judy: is 't echt goed voor de conditie ?

Trees: zeer goed.

Staf: excellent.

Judy: allez, vooruit (trekt rokje uit, legt het op de bank. Schopt haar hoge hakken uit en springt op ' t gras).

Politieman haalt nog 3 springtouwen boven, geeft er 1 aan Staf en 1 aan Trees. Alle 4 springen ze zo goed (politieman) en zo kwaad (Staf) als' t gaat. Terwijl ze samen springen ontvreemdt een schalkse dief het rokje en zet het op een lopen.

Judy: houdt de dief !

Met zijn vieren zetten ze de achtervolging in.

Einde van ' t 2de bedrijf.

3^e bedrijf

3^e dag in ' t park.

Meisje met andere jongen op de bank.

Meisje: zou je mijn hand eens niet loslaten. ~~Ze~~ gaat niet weglopen.

Jongen: heb je schrik van mij ? Ben ik de eerste ?

Meisje: de eerste na d'anderen.

Jongen: de anderen ? Welke anderen ?

Meisje: ' k ben 16. Je zou niet willen dat je de eerste bent. ' k Heb al een hele reeks venten versleten. Elke dag 1.

Jongen: heb je ze gekust ?

Meisje: allemaal maar zo weinig mogelijk. Als ' t niets anders kon.

Jongen: als't niet anders kon ?

Meisje: als ze alleen maar willen kussen. Als ze mijn haar achterovertrokken. Als ze me verrasten in mijn slaap. Als ze speciaal voor mij hun tanden gepoetst hadden. Als ze me bedreigden. Als ze ...

Jongen: je hebt ze dus nooit gekust omdat je ze graag mocht ?

Meisje: nooit. Altijd met tegenzin. Maar zeg eens wat ben je met mij van plan ?
Geen gezever hé en zeker niet in mijn mond.

Jongen: ' k weet niet hoe 'k het je moet zeggen... 'k heb nog nooit een meisje gekust.

Meisje: alleen jongens ?

Jongen: ook niet.

Meisje: heb je dan geen verre tante om ' t bij te proberen ?

Jongen: geen verre geen dichte geen dikke geen dunne. Niks.

Meisje: zelfs geen ouwe zeurkous van een tante. Nul komma nul nul ?

Jongen: ' t is mijn schuld niet. ' k Zit er voor niks tussen.

Meisje: ben j ' al eens bij de hoeren geweest ?

Jongen: bij d'hoeren om te kussen ?

Meisje: da's nog waar ook. Hoeren kussen niet maar ze kunnen je wel andere dingen leren.

Jongen: en jij ? Kan jij me geen andere dingen leren ?

Meisje: dat zie je van hier. ' k Ben de juffrouw niet. En ' k ben niet eens zeker dat ik zelf al alles weet.

Jongen: je zou me kunnen leren wat je al kent en de rest zouden we elk bij iemand anders kunnen leren.

Meisje: ja maar bij wie ?

Jongen (zucht): ja bij wie ?

Judy is een oplossing. En de oplossing is nabij.

Judy: heeft iemand een vuurtje ?

Jongen: waarvoor heb je ' t nodig ?

Meisje: ' k heb hem nog niet geprobeerd. ' k Zou niet weten hoe ' k er moet aan beginnen.

Judy: geef hem maar mee met mij. ' k Zal zijn instrumenten afstellen. ' k Breng hem direct terug.

*Judy pakt de jongen bij de arm en gaat er mee weg.
Meisje leunt achterover, sluit de ogen. Ze ziet Popeye niet passeren. Op rug en borst de volgende tekst: Oorlog is de vrede van de bommenproducenten. Staf komt bij meisje zitten.*

Meisje (kijkt op): ah mijn betovergrootvader.

Staf: aan't uitkijken naar een ander lief ?

Meisje: ja met mijn ogen dicht. Ik moet geen lieven. Maar groene blaadjes zijn wel spek naar de bek van ouwe bokken.

Staf: ik de ouwe bok. En jij ' t groene blad.

Meisje: op ' t eerste zicht ja. Maar hebben ze je niet geleerd: " ji dit en ik dat" en niet:" ik dit en jij dat? "

Staf: hoelang is ' t geleden dat je nog een goed pak voor je broek hebt gekregen ?

Meisje: ik krijg al elke dag slaag op mijn bloot gat. Ik krijg meer slaag dan eten. Ik doe mijn broek al af vóór ik thuis binnenga om ' t ze gemakkelijk te maken.

Staf: je broek afdoen is een slechte gewoonte bij jou.

Trees komt er bij zitten.

Trees: wel wel wel. Wie we hier hebben!

Meisje: wel wel wel. Wie we hier hebben! Zou je me ook graag een pak slaag geven?

Trees: zwakken slaan en worden geslagen. Vrouwen slaan en worden geslagen. Maar ik vertik het voor een zwakke vrouw door te gaan.

Meisje: da's nieuw, volwassenen die niet slaan. Kwibus daar wou mijn broek al afdoen.

Trees: dat zou niet zijn om te slaan. Staf is een stille genierter. Hij zou gedichten lezen op je blote kont. Is ' t niet zo, Staf ?

Staf: wie weet wat ik zou doen. ' k Ga er een nacht over slapen. Vraag me morgen wat ik zou doen.

Meisje: ' k ben hier niet alleen. ' k Ben hier met een jongen.

Trees: waar zit hij ?

Staf: hij is aan ' t bekomen achter de kersenlaurier.

Trees: is ' t echt ?

Meisje: een serieuze jongen. Eén die me wil kussen.

Staf: liever hij dan ik. (Meisje werpt handvol grind naar zijn hoofd.)

Trees: wil hij je echt alleen maar kussen ?

Meisje: alleen kussen. Hij wil mij als kusproefkonijn.

Staf: en jij wil liever konijn zijn dan kusproefkonijn. (Meisje werpt weer grind).

Trees: waarom jou waarom pejsé jou ?

Meisje: waarom ik waarom ik. Weet ik veel. Hij wil iemand kussen en ' t groot lot valt altijd op mij. Hij wil zijn zever bij mij kwijt.

Staf: zal ik hem gaan bepraten in ' t groen, hem op de gevaren wijzen ?

Meisje : We zijn 16. We zijn andere gevaren gewend. Ouwe sul. Patattenzak.

Trees: heb je hem om sigaretten gestuurd ?

Meisje: ' k heb hem van de eerste keer naar d'hoeren gestuurd. Als hij ' t daar niet leert zit ik weer in de verkeerde familie.

Staf: hoeren kussen niet.

Meisje: en jij, kus jij in de ijdele hoop hem zó recht te krijgen slaphanger.

Trees: Staf kust ' s morgens Fernand.

Meisje: ' t is niet waar. ' k Had het kunnen weten.

Trees: Fernand. Zijn eend.

Meisje (poeslief): heeft hij echte eendjes ?

Staf: 1 Fernand.

Meisje: oh ' k zou toch zó graag een eend in mijn bed willen.

Trees: in bed zou ze tegenvallen. Je zoekt je bedgenoten slecht uit.

Meisje: weet je waarom ik van woerden hou ? Woerden delen hun vaderschap met hun vrienden en kennissen.

Ja ze houden hun eigen wijfje naar beneden. Zó kan de rest van de vrienden er ook op. Da ' s klasse. Dat voorkomt inteelt. Domme eend ! Wist ik welke klootzak die omschrijving bedacht heeft ' k liet hem door een bootvol negers verkrachten. Langs achter.

Staf: zwarten.

Meisje: nee witte !

Trees: is ' t zo dat je ' t aan boord legt om Fernand te zien.

Meisje: oh pardon (springt op Stafs schoot). Mag ik hem asjeblijft zien. Toe asjeblijft mijnheer de eendenvriend.

Staf: de slaphanger de patattenzak de ouwe sul zal er een nacht over nadenken.

Meisje: je mag me de hele nacht vogelen als ik hem mag zien.

Trees: wil je hem afmaken ? Op zijn leeftijd !

Meisje (tegen Trees): overtuig jij hem asjeblieft. dat hij Fernand. na zijn dood aan mij laat. Hoe oud is hij ?

Trees: Fernand ?

Meisje: nee hij.

Trees: zestig.

Meisje: hij ziet er veel ouder uit. Nog maar zestig. Dat kan niet. Dat kan niet. Dat kan niet. Hoe oud wordt een eend ?

Trees: goed verzorgd 15 ja zelfs 20 jaar.

Meisje: 60 + 20. Hoe oud is Fernand ?

Staf: ' k heb hem wel al 50 jaar.

Meisje: een jaar of 5. Geef je hem regelmatig granen verse groentensoep modder en huisjesslakken?

Staf: slakken als ik er vind.

Meisje: ik zal er hem brengen. Ik weet waar er zijn: in de Thiérache. In de streek van Vervins. Ik heb daar een tante wonen. Ik zal er haar doen opsturen in een doosje vol met sla veldsla en kruisla.

Trees: opgelet. Ze mag de luchtgaten niet vergeten.

Meisje: de luchtgaten ?

Trees: ja. in de doos.

Staf: Fernand eet geen kadavers. ' k Heb al al de moeite van de wereld om hem spaghetti te doen eten. Ik moet er leven in brengen. Hem laten kronkelen zoals een aardworm.

Meisje: je moet hem regelmatig naalden laten zetten tegen de stress: acupunctuur helpt.

Trees: ja maar er hem zetten geeft ook stress. Ik behandel ze enkel met naalden tegen pijn. Dat geeft geen verslaving zoals pijnstillers en het helpt soms spectaculair.

Staf: bij eenden ?

Trees: bij eenden bij honden. bij katten bij ratten bij alle dieren.

Meisje (tegen Trees): jij brengt naalden en ik slakken. Samen zullen we Fernand een beter leven geven. Ziek zijn da 's niks voor gezonde eenden. Laat ik nu maar eens gaan zien wat Judy met mijn vriendje aan ' t uitspoken is. (Kijkt op haar horloge). Ze is er al 6 minuten mee bezig.

Meisje vertrekt.

Staf: ik denk wel dat Fernand een goed leven bij mij heeft. Hoewel ik er nooit ga mee dansen nooit mee op vakantie ga nooit naar ' t strand of ' t restaurant...

Trees: je moet er gewoon naar luisteren. Dan ga je al snel merken dat ' t niet dat is wat hij van je wil. La bonté ne s'arrache pas ne s'achète pas . Elle doit être spontanée.

*Vrouwelijke sandwichman passeert. Vooraan:
Artiesten zijn geen schooiers. Achteraan:
Zoniet zouden ' t schooiers zijn.*

Staf: mensen hebben oogkleppen als ' t om hun kinderen of hun troeteldieren gaat. Ze denken er niet aan dat ze zich wel eens zouden kunnen vergissen in de soort liefde die ze hen geven.

Trees: blinde liefde is altijd beter dan geen.

*Politie man compleet in uniform komt er touwspringend aan.
Groet Trees en Staf.*

Politie man: ' k heb maar 1 touw bij. Mijn vrouw was aan ' t springen in ' t andere met haar moeder, (glundert). Ik heb nieuwe vormpjes gekregen als kerstgeschenk.
(Gaat naar de zandbak. Speelt).

Trees: en Sandra ? Heeft ze je opgebeld ?

Staf: nee.

Trees: des te beter.

Staf: ja des te beter. Misschien zien we ze straks wel. Of anders morgen.

Meisje komt terug. Ze is vergezeld van een nieuwe jongen.

Meisje: (opgewonden): wil ik een wijfje zoeken voor Fernand ?

Staf: Fernand is oud en wijs genoeg om er zelf eentje te zoeken een eendje. Zoek jezelf liever een degelijk mannetje.

Trees: Staf zwijg. Haar vriend ziet er charmant uit.

Meisje: We zullen zien wat het geeft. Ik ken hem nog maar 2 minuten. Die van daarnet is nog met Judy bezig.

Meisje vertrekt, arm aan arm met nieuwe vriend. De jongen tracht haar te zoenen. Meisje keert zich af. De 2 joggers komen uit de andere richting. Ze stoppen bij de zandbak.

1^e jogger: (tegen politieman): er is een ongeval gebeurd aan de achterkant van 't park.

politieman: zulke dingen gebeuren... ja ja ja ja ja. En meer dan je zou denken. Uitkijken is de boodschap.

*Vrouwelijke sandwichman wandelt voorbij.
Vooraan: Sadist in 't park. Achteraan:
uitkijken is de boodschap.*

2^e jogger: (tegen politieman): zou je niet gaan helpen ?

Politieman (neemt kepi af): geen haar op mijn hoofd dat eraan denkt. Gaan helpen, ik ? Je ziet dat van hier ...

1 e jogger: als de politie niet helpt, wie moet er dan wel helpen ?

Politieman: 'k zou 't niet weten. 'k Heb mijn rijbewijs niet . 'k Ben al 33 keer gezakt. Dat ze 't leger maar inzetten. De kleine is aan' t spelen met mijn walkie-talkie. (lacht). 't fs beter dan met mijn revolver, daarmee heeft hij zijn oma koudgemaakt.
Mijn specialiteit is touwspringen. Ik wil naar de Olympische Spelen. En mijn opdrachten zijn staatsgeheim, zelfs ik ken ze niet. Ik word meestal op de hoogte gebracht als 't al te laat is.
(Zucht en maakt een heuveltje in 't zand). Er zijn hier nog bergen werk, op 't vlak van de staatsveiligheid.

2^e jogger: (tegen 1^e jogger): kom we zijn hier weg. We hebben niks gezien.

Politieman: da's 't verstandigst. Horen zijn en zwijgen.

De 2 joggers lopen tot bij Trees en Staf.

1^e jogger: volgens de politieman, die daar van de staatsveiligheid, zou er een ongeval gebeurd zijn aan de achterkant van 't park. Maar wij hebben niets gezien.

2^e jogger: niets.

Staf: niets. da's weinig.

Trees: zeer zeer weinig. Zo goed als niets.

Staf: wie zouden't geweest zijn ?

1^e jogger : inwijkelingen.

2^e jogger: Roemenen of Tartaren.

1^e jogger: of Wit-Russen.

Staf: ' t doet er niet toe. Jullie waren aan ' t joggen met de ogen toe.

Trees: met de ogen toe of mag dat soms niet. Op die manier zie je niks (knijpt de ogen hard dicht), niks. Niks dan sterretjes.

*De 2 joggers lopen verder. Popeye kruist hen.
Op de borst: bommenpiloten zijn anoniem.
Op de rug: daarom leven hun kinderen nog als de onze allang dood zijn.*

Staf: eigen initiatief.

Trees: Popeye weet hoe je vrienden maakt.

Staf: hij schrijft wat we willen lezen en denkt dat iedereen daarmee tevreden is.

Trees: ik meen net als jij dat hij ontevredenen wil maken. Dat zou wel eerder kunnen lukken dan hij wel denkt.

*Jules komt aangeslenterd. Hij is duidelijk minder fit dan gister.
Zet er zich bij.*

Jules (gezeten): oef ! Mijn knoken voorspellen regen voor vannacht. En regen doet me aan Yann mijn kleinzoon denken.

Op een dag - Yann was toen 17 - wordt mijn zoon door de PMS- directeur ontboden. Hij zegt: " die nieuwe Amerikaanse tests voorspellen helaas weinig goeds voor hem. Hij zal ' t nooit kunnen doen regenen."

Staf: en ?

Jules (lacht): de directeur heeft gelijk gekregen !

Trees: ocharmen !

Staf: hij zal zijn weg wel maken. Misschien wordt hij nog hofleverancier.

Jules: je hebt het geraden. Hij breidt de slippers van de koningin.

Staf: zie je wel !

Trees: il n'y a pas de sot métier.

Jules: ' k heb er een boontje voor. (Knipoogt) . Maar meer krijgt hij niet.

Staf: en heb je soms natte dromen als je denkt aan zijn breiwerk met de koningin erin ?

Jules: ' k zou wel willen maar de bron is opgedroogd. De productie ligt al jaar en dag stil. Je moet het doen terwijl het nog te doen is.

Staf: wat denk j' ervan . Trees ?

Trees: le cadet de mes soucis.

*Vrouwelijke sandwichman passeert. Vooraan:
Wil je de 7 hoofdzonden actief bedrijven ?
Achteraan: bel dan 08/7378379
Ze wordt op de voet gevolgd door Sandra zonder de baby.*

Jules: mensen tot ziens. Ik moet nog wat boodschappen doen. (Knipoogt) . Ik krijg bezoek vanavond.

Sandra neemt Jules ' plaats in naast Staf.

Sandra: stel je voor, je moet het je eens goed indenken. Ik zit daar met een klein hartje op mijnheer te wachten. Een uur op voorhand zit ik al naar mijn horloge te kijken. En wat doet hij ? Mijnheer komt binnen. Gaat aan de tafel zitten zonder Salina ook maar te bekijken en hij vraagt : " wat komt er op tafel, toch wel weer geen truffels en San - Daniele - del Triuliam zeker ?"

Staf: je eigen man de vader van Salina. Van je man moet je ' t hebben. Mannen allemaal *varkens!*

Trees: hij was niet meer zo kwaad als toen hij weggelopen is. Da 's ook al iets.

Sandra: veel redenen om kwaad te zijn had hij niet. Ik ben het die een hele nacht op hem gewacht heb.

Staf: eind goed alles goed.

Sandra: ja maar vanmorgen zegt hij tegen mij: " ik wil je nooit meer in ' t park zien met Salina. Heb je dat goed begrepen ? "
Ze is nu bij mijn moeder. Daar is ze veilig.

Trees: hij zal wel zijn redenen hebben. Mannen hebben altijd redenen ofwel zoeken z 'er.

Staf: dat klopt. Ik ben er ook altijd aan ' t zoeken.

Trees: daar heb je ' t al.

Sandra: ik vind hem toch niet katholiek.

Staf: je beeldt je maar wat in . Misschien was er gewoon iets op ' t werk.

Trees: precisiewerk vreet aan de zenuwen. Komt hij vaak moe thuis ?

Sandra: moe ? Hij ? Nooit. Hij heeft de hele nacht stripverhalen gelezen.

Staf: en jij ?

Sandra: ik lag onder de verhalen. Hij wou ze absoluut lezen op mijn blote kont.

Trees: op je blote kont ? Leest hij dikwijls zó de bloodaard ?

Sandra: ' t was de eerste keer. Maar ' k heb hem verplicht luidop te lezen. Om mee te genieten.

Staf: en heb je genoten ?

Sandra: met volle teugen. ' k Heb me krom gelachen. Een mens kan toch plezier hebben in ' t leven hé.

Trees: wat doet hij ook weer bij ' t leger ?

Sandra: hij maakt bommen. Nieuwe bommen. Fototypes.

Staf: prototypes.

Sandra: ja. Ze testen ze uit op een verlaten eiland in Noorwegen. Morgen vertrekt hij voor een week. Maar hij heeft me al verwittigd dat hij ' t zal te weten komen als ik met Salina durf gaan wandelen in ' t park.

Trees: wandelen in ' t park is gezond voor Salina. Nergens in de stad is de lucht beter.

Staf: en ' t is hier veiliger dan ooit. (Wijst naar de zandbak) . Er is altijd politie vlakbij.

Sandra: ha die ! Is hij wel goed gewapend ?

Trees: hij laat nooit zijn revolver thuis. Hij heeft schrik dat zijn vrouw er water ingiet. En je hebt hem gisteren horen oefenen.

Sandra: ' k was ' t al vergeten. Speelt zijn vrouw ook zo graag met water ?

Staf: ze is bijziend.

Sandra: is ' t waar ? Ik beklaag hem.

Trees: hij ziet er niet ongelukkig uit vanbuiten en vanbinnen...

Sandra: vanbinnen is ' t niet pluis. Hij lijdt eronder dat hij zijn revolver niet bij zijn vrouw kan laten. Mijn man kan me gerust alle bommen laten die hij wil. Er is nog nooit 1 in mijn handen ontploft.

Staf: je moet er afblijven. Er niet mee spelen. Geloof me. En als je me niet gelooft vraag het dan aan de Minister van Bommenzaken. Hij ziet er clever uit tenzij hij doet alsof.

Trees: plant liever azalea"s op je balkon of in je voortuin. Da's veiliger.

Sandra: ' k heb geen voortuin. En van mijn balkon kan hij met zijn handen niet afblijven de korsetprutser.

Politieman bergt zijn vormpjes op en komt touwspringend terug.

Politieman: identiteitscontrole. Ik wil juillie pas zien. En laat het een beetje vooruitgaan. Ik heb geen tijd te verliezen met 3 stukken onbenul.

Sandra: wat zegt hij ?

Staf: hij wil onze papieren zien.

Politieman: en een beetje haast maken als't kan. Ergens in Australië is de soep koud aan ' t worden.

De drie tonen hun identiteitskaart. Politieman geeft er snel 2 terug. Bekijkt die van Staf wat van dichterbij.

Politieman: Vandeleever Gustaaf. Is dat wel een naam van bij ons ?

Staf: meer van bij ons dan van bij hen.

Politieman: wie hen ? ' t Is goed voor 1 keer. Maar volgende keer ben j' erbij mijnheer Frits Vandeleever. Je drinkt toch niet hoop ik. (Lacht). Met zo'n naam. Ik hou je scherp in de gaten. Waarom denk je dat ik daar in die vuile zandbak zit tussen de hondenpoep? Om mij te amuseren misschien ? Of denk je dat ' t plezant is ' t land te dienen met zand in je onderbroek ?

Trees: er zijn plezantere dingen zonder twijfel maar vergeet ons nu een beetje. Denk aan je schietobject.

Politieman: de wet is de wet. En ze kan hard zijn voor de slachtoffers.
 Staf: we zullen ons best doen.

Politieman: geef me de vijf. (Schudt Staf de hand).

Staf: we zullen ons best doen om geen slachtoffers te zijn. Ook al zijn er altijd te weinig volgens de normen van de bommenproducent.

Politieman: (geeft springtouw aan Sandra) hier laat er je jongetje eens in springen.

Sandra: hij kan nog niet lopen en 't is een meisje.

Politieman: 't kan me niet schelen. En er zijn meisjes genoeg. Maar morgen terugbrengen of je vliegt 't cachot in gesnopen?

Sandra: mag ik het niet direct teruggeven?

Politieman: je ziet er zelf ook maar bleekjes uit. Begin maar al te oefenen. En waar hangt je jongetje uit? Hij is toch nog niet achter de meisjes aan 't lopen hoop ik. Of heb je hem in de beerput gesmeten?

Sandra: (al touwspringend): Salina is bij haar oma.

Politieman: adres?

Sandra: fazantenlaan 3 bus 7.

Politieman: (noteert het adres): de mijne heeft geen oma. Hij heeft ze koudgemaakt met 1 goedgericht schot. Hier (zet 1 vinger op Sandra's hart). Sta daar niet de hele tijd te springen. Salina is dat nu een naam voor een mannetje? Hier (geeft 't adres aan Sandra) voor 't geval je mocht vergeten waar je hem achtergelaten hebt. Je zou de eerste niet zijn.

Politieman gaat er snel vandoor.

Trees (tegen Sandra): zie je wel dat we op hem kunnen rekenen.

Staf: waren er meer plichtbewuste politiemensen zoals hij zouden we 's nachts i.p.v. in ons bed 't park in kunnen.

Sandra: hij is in de weer maar 't is toch een speciaal geval. Denken dat ik Salina in de beerput zou gooien. Wat zou ze daar gaan doen?

Staf: net wat ik al zei: waren er minder gewone agenten en meer speciale zou 't hier een stuk veiliger zijn.

Sandra: je zou wel eens kunnen gelijk hebben. 'k Zeg vanavond tegen Tom dat 't

hier absoluut geen kwaad kan. (Tegen Staf). Je krijgt je naamkaartje terug. Ik ken 't adres en je telefoonnummer uit mijn hoofd. Mijn man is nogal jaloers. Mocht hij 't vinden hij zou denken dat ik achter 't gat met jou optrek. Misschien kom ik je wel eens opzoeken als Tom in Noorwegen is.

Sandra schudt beiden de hand en verdwijnt. Ze neemt het springtouw mee.

Trees: ze heeft een mooi figuur. Des jambes de reine.

Staf: des jambes de reine ? Reine-Claude ou reine des pommes ?

*Popeye is weer daar. Vooraan: collaterale schade 37 doden.
Achteraan: 37 weduwen, 103 wezen, 2.138 ontheemden.
Judy volgt. Ze is vergezeld van 2^e jongen.*

Judy: heb je zijn meisje niet gezien? Ze zou hier op hem wachten tot ik hem ontmoagd had.

Staf: ze is op zoek naar een wijfje voor Fernand.

Trees: Fernand zijn eend.

Judy: een eend ? Nee eenden doe'k niet. Hun nagels zijn te scherp.

*Vrouwelijke sandwichman is daar al met een nieuwe tekst.
Vooraan en achteraan: een rapsodie van bommen.
Les fous à lier alliés.*

Trees: dat niet alleen. Eenden brengen al hun vrienden en kennissen mee.

Judy: ik ben haastig. 'k laat hem hier. Ik moet zijn meisje wel eens onder 4 ogen spreken. Ik kom al te laat op mijn afspraak met Janie in de hoerenkapel. Tot straks. Ofwel tot morgen .

Judy in 7 haasten ervandoor.

Jongen (gaat op de bank zitten naast Staf): ik ga voor loodgieter. Maar 't is te moeilijk. Ik zou liever sandwichman worden. Kennen jullie soms een sandwichmannenschool hier in de buurt ?

Trees: 'k geef je een goede raad. Begin op leercontract bij Popeye.

Staf: da's de beste school. De school van 't leven.

Trees: sur le tas. Zoals bij de hoeren.

Jongen: kunnen jullie er Popeye eens over spreken, een goed woordje voor me doen?

Trees: dat zal niet eens nodig zijn. Hij heeft al een stagiaire. Hij kan er een multinational van maken. Da' s de toekomst.

Staf: je ziet er wel nogal tener uit. om de hele dag met die borden rond te zeulen.

Jongen: ' t is me om de zuivere lucht te doen. Nu zit ik de hele tijd in de stank van verstopte leidingen. Vandaar dat je geen loodgieters vindt. ' t Is niet uit te houden.

Trees: en vertel eens hoe is ' t gegaan bij Judy ?

Jongen: Judy is een lief hoertje. Te lief. ' k Heb me niet eens zelf moeten wassen. Ze heeft alles zelf gedaan. Ze heeft zich helemaal alleen uitgetrokken. Zelfs haar slipje had ze niet meer aan. Na een tijdje - ze werd alsnog slaperiger, ik zag het. want ze had al wel 20 keer gegeeuwd - heeft ze me een boek gegeven. " Justine". Ze is op haar buik gaan liggen en heeft me gezegd: " lees het op mijn kontje en als j ' er wakker van wordt draai me dan om". Dag Jan ! we zijn allebei in slaap gevallen. ' k Moet mijn moeder dat boek kopen zodat ze ' t voor mijn broertje kan lezen als hij niet wil slapen. Had ze me een stripverhaal gegeven waren we nu nog wakker. Te laat. Ze heeft Janie laten wachten.

Staf: vrouwen . . . altijd te laat . . .

Trees: en mannen dan ?

Staf: ook altijd te laat. Door de schuld van de vrouwen waarop ze zitten te wachten.

Jongen: ' k weet niet wat me bezielde heeft en ' k weet dat het niet mooi is maar ' k heb haar slipje gejat.

Staf: ' t zal haar leren. Had ze ' t aangehouden was ze ' t niet kwijtgeraakt.

Trees: ' t is welbested !

Jongen: zou ' k het mogen houden ? ' t Is zo'n schatje. ' t Kan in een luciferdoosje.

Staf: houd het maar. Ze zal er nog wel meer hebben. " In een luciferdoosje" zei je. Onmogelijk.

Jongen: toch wel. Kijk maar. (Maakt slipje uit luciferdoosje.)

Trees: je moet het zien om het te geloven.

Jongen (toont het nog eens): dat heel ' t landschap waarop ik 10 minuten geleden nog aan ' t lezen was daar in kan ! Ik hang het boven mijn bed naast het

wijwater uit Banneux.

Staf: 't beste gezelschap is er nog niet goed genoeg voor.

Trees: en je meisje ?

Jongen: dat ze eens durft reclameren. Ze heeft er me zelf naartoe gestuurd. Allez allez ze moet niet jaloers zijn omdat z'er niet in kan. Wat is dat nu ?

Staf: opletten is de boodschap. Je mag de middelmatige, de gemiddelde kont, de middelen niet laten om het superkontje uit te schakelen. Doe je dat wel dan zal ze daar, als een gevaar voor de eigen positie direct mee beginnen. En lukt het niet zal ze alles doen om 't uitzonderlijke kontje tot zondige uitzondering te degraderen. Ze zal het uitvlakken om er zelf met haar gemiddelde kont bij te kunnen.

Jongen: een verwittigd man is er twee waard. Zelfs de werkvrouw moet niet proberen er haar dikke kont in te wringen want 'k zal 't gezien hebben. Al moest ik daarvoor in 't stof onder 't bed gaan liggen. Daar is ze nog nooit met haar stofvod gepasseerd.

Politie man in uniform komt erbij.

Politie man: heeft iemand mijn springtouw gezien ?

Trees: je hebt het aan Sandra aan Sarah meegegeven.

Staf: aan de moeder van Salina.

Politie man: 'k wist da 'k het niet kwijt was. (Tegen jongen). Zakken leegmaken en vlug.

Jongen (doet wat politie man vraagt, toont pasmunt kauwgom sleutels luciferdoosje en elastiekje): da's alles.

Politie man: (bekijkt het doosje in alle richtingen besnuffelt het): solfer. De geur van bommen.

Trees: en van de hel.

Politie man: ik herken deze geur tussen 2.203 andere. (Tegen Staf). Ruik.

Staf: seksbommen.

politie man: (geeft luciferdoosje terug maar doet er eerst zorgvuldig 't elastiekje rond):je kan niet voorzichtig genoeg zijn met dat spul. Heb je je pas bij ?

Jongen: vergeten.

Politieman: ik ook. En mijn springtouw en mijn vormpjes ook. Ik word oud. Nog een geluk dat j' er me niet om gevraagd hebt.

Staf: jij oud ? Je geest is jong en speels. Wat moeten wij dan zeggen ?

Politieman: ik moet oefenen en nog oefenen. (Doet alsof hij in zijn touw springt).
' k Voel da 'k lichamenlijk achteruitga.

Trees: je geest is helder. Da's 't voornaamste.

Politieman: meestal wel. Maar mijn vrouw vindt dat mijn ~~seksuele~~ noden omgekeerd evenredig aan't worden zijn met de hare. Ze gaat op haar buik liggen en zegt: " hier lees de Bijbel op mijn kont. Da's beter als niks".

Staf: de Bijbel ? Een vrome vrouw.

Trees: en effet.

Politieman: ' k zou liever iets anders lezen. De Bijbel ken ik ondertussen uit mijn hoofd.

Jongen: één die veel "kontlectuur" heeft da's Judy.

Politieman: hoerenlectuur. Wat moet ik met hoerenlectuur? Wat moet de beste met horelectuur. Zeg me dat eens. Da 's een raadsel voor mij . En als de collega's voor een raadsel staan komen ze bij mij. Anders zien ze mij niet staan.

Staf: zo gaat dat in ' t leven. Je hebt er een heleboel die alles kunnen, alles, zelfs opscheppen. Tot ze je nodig hebben.

*Oud-strijder doet zijn opwachting.
Kust Trees uitvoerig.*

Oud-strijder: Trezeke zou jij voor mij niet willen werken ?

Trees: ' k heb werk genoeg. Martial jong. Met mijn beesten. En ik ben te oud. Vraag het aan mijnheer hij doet de loodgietersschool.

Jongen: ja maar niet meer voor lang. ' k Wil in de sandwichbranche.

Oud-strijder: ha de hamburgerbanen van Tante Miet en nonkel Piet. ' t Is zonde !

*Politieman zet wijsvinger op zijn voorhoofd.
Schudt meewarig ' t hoofd.*

Oud-strijder: wat we nodig hebben zijn jonge knapen en jonge meisjes voor de

ministers en de frontsoldaten. Pour le repos des guerriers.

Politieman: allez allez circulez. Geen hoerengeronsel in mijn sector.

Oud-strijder zet wijsvinger op zijn voorhoofd. Schudt meewarig 't hoofd. Meisje van jongen vervoegt 't gezelschap.

Meisje (heeft 3^e jongen achtergelaten en vervangen door een wijfjeseend. Tegen Staf): hier voor Fernand. Je moet ze goed observeren. Als ze drie keer "kikiki" tegen hem gezegd heeft is ze verliefd. Dat betekent dat z 'er levenslang zal van houden, op haar manier.

Staf: neem daar maar eens een voorbeeld aan.

Politieman: kom alhier. Ze vliegt in quarantaine. Heeft ze haar pas bij ?

Oud-strijder: en quarantaine, mais je rêve. A quelle époque vivons-nous ? Mijn soldaten zijn de pest al kwijt van in 1600-én. Als' t zo zit pak ik mijn biezen vooraleer ik zelf besmettelijk word. Salut en de kost. (Gaat ervandoor).

Meisje (plukt jongen van de bank): en bij Judy ?

Jongen: da's een lang verhaal. ' k Zal je op mijn kamer wijzen wat ze me geleerd heeft. Je zult wel je slipje moeten uitdoen. Maar ' t zal de moeite waard zijn je zult fier op me zijn.

Meisje: ik ben benieuwd.

Trees: (tegen Staf): zullen we eens gaan zien wat Fernand er van vindt ?

Staf: okay (tegen politieman). Geen quarantaine. Ze heeft ze waarschijnlijk uit de vijver gelokt.

Politieman: da's goed voor 1 keer. Maar als ik jullie nog eens op heterdaad betrap met gestolen flora uit ' t park. Zal ik moeten ingrijpen en komen meeëten.

Trees: niks eten. Zeker weten.

Laten beteuterde politieman alle~~n~~achter.

Einde van ' t 3^e bedrijf.

Vierde bedrijf.

4^e dag in ' t park.

*'t Heeft ' s nachts geregend. De bank is nog nat.
Een merel fluit. De twee joggers houden halt bij de bank.
Wrijven ze droog. Gaan zitten. Eten een reep chocola.*

1^e jogger: sinds ik niet meer rook gaat ' t lopen me een stuk beter af.

2^e jogger: je bent 2 dagen gestopt. En je zou al enig verschil merken ?

1^e jogger: 3 dagen gestopt. En 'k kan je verzekeren dat ik ^{het} al merk. Vroeger liep ik met de klank uitgeschakeld. Erbij maar afwezig. Nu weet ik wie er loopt.

2^e jogger: nog een paar dagen en je kan er uit volle borst bij zingen.

1^e jogger: je zegt dat omdat je me nog niet gehoord hebt.

2^e jogger: zingen is altijd, zelfs voor zangers, een stijloefening. En ook bij hen moet de ene nog wat meer oefenen dan de andere.

1^e jogger: van oefenen gesproken. Heb je die match gezien gisteravond op Ned . 2.

2e jogger: nee.

1e jogger: dat had je moeten zien. De scheids rende als een bezetene. Ongelooflijk. Blijkbaar had hij nog nooit een wedstrijd van dichtbij gezien.

2e jogger: misschien heeft Jos de match opgenomen (doet zijn vriend teken: Judy komt eraan).

Judy: (zet één, in een netkous gestoken been, op de bank). Wie kan ik strikken in mijn net ?

1e jogger: geef je krediet ?

Judy: nooit. Da's de eerste les. die ' k van mijn moeder gekregen hebben.

2e jogger: we zijn blut. We wachten op onze centen.

Judy: 2e les: niet discussiëren met armoezaaiers. Sinds de 1 e energiecrisis. is't elke maand hetzelfde liedje.

Na de eerste 20 dagen blijven er ons nog alleen de generaals en de

ministers. Krijg daar maar eens een orgasme mee !

1^e jogger: en hoe oud was je in '72.

Judy: ik vraag je ook de leeftijd van je moeder niet. Maar de mijne was nieuw in ' t vak. En ik was bijna geboren. Vraag eens aan je vader hoe mijn moeder was. Hij was bij haar niet weg te slaan. Je was bijna mijn broer.

2^e jogger: spijtig ! Broer van een hoer. ' t Klinkt mooi !

Judy stapt op.

1^e jogger: we lopen een eindje met je mee.

2^e jogger: tot aan de vijver.

*Vrouwelijke sandwichman wandelt voorbij.
Vooraan en achteraan: Voor een 5.000 \$
Mia Farrowsnit tel. Rosemary 08/8087067
Twaalfde snit gratis. Jules droomt achter
haar aan. Neemt plaats op de bank.
Sandra volgt hem zonder Salina.
Ze heeft het springtouw van de politiemans
in de hand.*

Sandra: zou je dit touw aan de politiemans willen teruggeven ?

Jules: ' k Had al schrik dat je me ging vragen om te springen.

Sandra: je zou nog wel kunnen ook. Je bent ertoe in staat.

Jules: naast de vraag om het touw terug te bezorgen wou je me nog wat vragen.
Of niet soms ?

Sandra: ja . . . maar ' k weet niet hoe ' k er moet aan beginnen.

Jules: ik zal je helpen. Je zou wel eens willen weten hoe 't zit met het liefdesleven van 85-jarigen. Dat willen ze allemaal weten.

Sandra: zou je ' t me willen vertellen ?

Jules: waarom niet.

Sandra: je zou mijn overgrootvader kunnen zijn. Maar je mag het me vertellen.

Jules: oude mensen kunnen alles zelfs overgrootvaders zijn. " Ik mag het je vertellen" zei je. ' t Was dus niet wat je me wou vragen.

Sandra: nee . . .

Jules: vooruit met de vraag. Straks ben ik 86 en je hebt ze nog niet gesteld.

Sandra: las je ook op 't bloot achterste van je vrouw ?

Jules: zonder ophouden. Van 's morgens tot 's avonds.

Sandra (gelukkig): is 't waar ?

Jules: alle mannen lezen zó. Van de eerste tot de laatste. De uitzonderingen zijn de "toiletbrillezers". Zij lezen met hun bloedeigen kont bloot.

Sandra: dan moet ik me niet ongerust maken.

Jules: bijlange niet. Laat hem maar lezen. Lezen is goed voor de ontwikkeling. Van zijn nekspieren.

Sandra: dank je. (Kust Jules op de wang. Laat hem 't springtouw en verdwijnt).

*Vrouwelijke sandwichman passeert met volgende tekst.
Vooraan: 't Is niet omdat de vissers meer gaten graven in de
bermen van de waterlopen dan de muskusratten . . .
Achteraan: dat we de vissers moeten vergeven i.p.v. de ratten.
Politieaan: dat we de vissers moeten vergeven i.p.v. de ratten.
Politieaan in uniform volgt.
Neemt plaats op de bank.*

Jules: hier je springtouw.

Politieaan: (kust het touw): godzijdank. Sint Antonius heeft me verhoord.

Jules: 't moeten niet altijd dezelfde zijn die verhoord worden.

Politieaan: ik heb er zó vier. Maar als er ook maar 1 zoek is ben ik dezelfde niet meer. Ik ben iemand anders. Mijn vrouw ziet direct dat ik er 1 kwijt ben.

Jules: zoals iedereen hier in 't park.

Politieaan: gisteravond in bed hoort ze me janken. Ze maakt licht. Trekt haar nachtkleed omhoog tot aan haar middel. Gaat op haar buik liggen en zegt: " hier lees dit gebedenboek op mijn blote kont. 'k Heb er zó al veel geholpen die iets kwijt waren."

Jules: en heb je de hele nacht gebeden ?

Politieaan: 'k heb me stijf gebeden. Vanmorgen bij 't opstaan was ik net iemand van 85.

Jules: aan 85-jarigen is alles stijf behalve wat er stijf zou moeten aan zijn.

Politieaan: voor een ouwe man zie j 'er wel fit uit. Veel gesprongen in je leven ?

Jules: ' k Heb rare sprongen gemaakt. Eerst als een jonge loze spring- in -' t veld.
Later als een oude geile springbok.

Politieaan: een geluk voor jou dat je mijn springtouw teruggebracht hebt.
Zoniet vloog je in je oude dag achter de tralies. Wij politiemensen lachen niet met "touwdieven". De rest kan ons niet schelen.

Jules: mijn geheugen wordt stilaan één groot stuk Gruyère. Vroeg of laat vergeet ik hoe' k naar huis moet zoals Martial.

Politieaan: onder ons gezegd Martial, da's gene normale. Had ik het voor ' t zeggen.
' k liet hem opsluiten. Maar je weet nu hoe je je geheugen kunt terugkrijgen. Ik zal er mijn vrouw straks over spreken. Je belt gewoon aan aan de voordeur. En je zegt: " t 'is voor Sint - Antonius ". Als ze dat hoort laat ze onmiddellijk vallen wat ze aan heeft. En gaat dan plat op haar buik liggen.

Jules: geef me de vijf. Ik ga ' t zo vlug mogelijk proberen. En dat moet nu maar eens gedaan zijn met dat gezeur over't gebrek aan dienstbetoon bij de politie.

Politieaan: we zullen wel altijd onbeminde wandelende milieuvriendelijke uniformen blijven (huilt).

Jules: toe maar . . . zo erg is't allemaal niet.

*Politieaan vermant zich en vertrekt touwspringend.
Meisje zonder jongen neemt zijn plaats in .*

Meisje (zenuwachtig): ik heb Staf een eend gegeven voor Fernand. Heb je hem al gezien vandaag ?

Jules: Trees en Staf komen gewoonlijk onder de middag binnen 5 minuutjes.
Maar wie is Fernand ?

Meisje: Fernand is de compagnon van Staf.

Jules: en weet Trees ervan ?

Meisje: ze soigneert hem als hij iets mankeert. Ze zet hem naalden tegen de pijn.

Jules: en heeft hij dikwijls pijn ?

Meisje: zoals alle eenden. Vergeet niet dat ze op blote poten lopen winter en zomer.

Jules: een eend ! Maar natuurlijk, wie heeft er nu geen eend in huis!

Meisje: ik zou er één in mijn bed willen. Als ik éénmaal alleen woon is ' t eerste dat ik in huis haal.

Jules: een eend ?

Meisje: ja.

Jules: en daarna ?

Meisje: daarna zie 'k wel. Misschien een serre om er sla voor te kweken. Voor de eend en voor de slakken. En daarna een zeildoek om de merels af te houden. En een vogelverschrikker.

Jules : en 't bed ? Je wou toch een eend in je bed ?

Meisje: ik spaar eerst voor de serre. Voorlopig slapen we samen tussen de sla.

Jules: je mag niet alles tegelijk willen da's waar.

Meisje: tegen de tijd dat ik 85 ben wil ik alles hebben. Een eend en een bed om ermee in te slapen.

Jules: een beetje ambitie kan geen kwaad. Maar je mag niet overdrijven. Je mag niet alles ineens willen: de eend en de vaders van de eend.
Maar kijk wie we daar hebben de pleegvader van Fernand.

Staf schudt ze allebei de handen neemt plaats op de bank.

Meisje (op hete kolen): en ? Allez toe. Vertel.

Staf: alles loopt op wieltes. Fernand laat zich langs zijn beste kant zien.

Meisje: welke ?

Staf: zijn linkerkant. Zijn rechtervleugel sleept op de grond.

Meisje: ocharmen ! Kan hij niet geopereerd worden in Utrecht of in Houston ?

Staf: ' t is geen staatshoofd. ' t Is zelfs geen vedette. ' t Is een doodgewone eend.

Meisje(verontwaardigd): een doodgewone eend ! Binnenkort staat hij aan ' t hoofd van een familie van 14 " Fernandellekens". Nu al is ' t een eend uit de duizend.

Staf: zover zijn we nog niet.

Meisje: waarop wacht ze ? ' k had allang "kikiki" tegen hem gezegd.

Staf: je moet het nu maar eens afleren van "kikiki" tegen iedereen te zeggen.

Jules: net wat ik zoëven zei. Ze mag niet alles ineens willen. Ze moet iets aan de anderen laten.

Staf: vertel eens. Hoe is 't afgelopen met je jongen ?

Meisje: 'k wil hem niet meer zien. ' k Wil hem niet meer horen of zien de smeerlap. Popeye is hem aan ' t inpakken met een boodschap voor de mensheid op zijn buik en op zijn rug.

Jules: nog meer verkeer in ' t park. Als daar maar geen ongelukken van komen !

Staf: doe nu toch eens een inspanning om zo lief te zijn met de jongens . . .

Jules: met 1 jongen tegelijk.

Staf: als met de eenden.

Meisje: ' k was nog maar net met hem op zijn kamer of hij had me al uitgekleeed. ' k dacht: " da's een goed teken". Hij brengt me naar de douche. Wast me tussen mijn benen en zegt: "Ga nu met je blote flicker op bed liggen". Hij droogt mijn bips nog eens extra af en legt er dan een boek op. Je gelooft het of je gelooft het niet: hij heeft het er van A tot Z op uitgelezen !

Jules: gefascineerd door je achtersteven.

Staf: of door ' t boek. ' t Kan een goed boek geweest zijn of anders een bestseller. Misschien was 't wel 't bestverkochte op de laatste Antwerpse Boekenbeurs.

Meisje (niest): heel de nacht heb ik daar zó gelegen ! Bij elk blad dat hij omsloeg heb ik gehoopt stilletjes gevloekt en gebeden. En 297 keer werd het niks. Daarvoor moest ik hem naar d'hoeren sturen !
Ik moet Judy eens onder 4 ogen spreken. Of toch niet. Hij kan de pot op.

Stak: weeral één. De pot is vol.

Jules: mannen zijn serreplanten. Je moet ze koesteren. Zó alleen kunnen ze uitgroeien tot bomen. Solide bomen waar je jarenlang kunt inklimmen.

Meisje: oude mensen zullen het nooit afleren aan jonge mensen raad te geven. Soms denk ik: " hebben ze nu echt zelf naar die raad geluisterd toen ze jong waren ? Nee zeker ?"

Jules: ik geef toe: ' t is een slechte "oudemannengewoonte" en ' k ben te oud om te weten of ik geluisterd heb.

Staf: waarschijnlijk hebben we gedaan alsof. 't Komt er op aan, de schijn op te houden. Heel ons leven houden we de schijn op. En zó is het goed.

Meisje: goed voor jou! Moet wat goed voor jou is misschien ook goed voor mij zijn?

Sandwichman trekt voorbij. Vooraan: vanavond 't jaarlijkse bal van de Navo-overlevenden in zaal Spitfire. Achteraan: vuur gratis. Orkest: de Yankee Dodderers.

Jules: moegezeten. (Komt moeizaam recht. Schudt beiden de hand en zegt tegen Staf). De groeten aan Trees. (En tegen meisje). Eén eend tegelijk is genoeg. (Wandelt weg).

meisje: rond de vijver zitten 3 broedende eenden. 't Wijfe van Fernand is er ééntje van dit jaar. 't 'Is in april geboren. De moeder had maar 1 jong en is in juni verdwenen. Zullen we ze Germaine heten?

Staf: waarom Germaine?

Meisje: waarom Fernand?

Staf: Fernand en Germaine. Oh pardon! Germaine en Fernand. Waarom niet?

Meisje: wanneer mag ik 't koppel zien?

Staf: nu. Straks. Morgen. Overmorgen. 'k Heb thuis een tweede sleutel van 't achterpoortje. Je mag hem hebben.

Meisje: echt waar?

Staf: echter kan niet zoals de reclame zegt.

Meisje: (gaat op Stafs schoot zitten en omhelst hem met al de liefde die ze elders niet heeft gegeven): dank je.

Trees is getuige van het tafereel.

Trees: bloeit er hier iets?

Meisje: tussen Germaine en Fernand. We hebben ze gedoopt. Fernand ziet het zitten. Hij ziet het echt zitten.

Staf: jonge wijfjeseenden vallen op oude woerden. Regelmatig zie j' er optrekken met woerden die 50 of 60 keer zo oud dan zichzelf.

Trees: de wijfjes zoeken geen goeie vaders. Ze willen mannen die al een groot nageslacht hebben. Ze willen deel uitmaken van een grote groep waarin ze zich geborgen voelen.

Meisje: krijg ik echt de sleutel morgen ?

Staf: heb ik dat gezegd?

Meisje (met klein hartje): ja : . . .

Staf: gelogen ! Hier (haalt sleutel uit zijn zak en geeft hem haar): de eerste straat links op de acacialaan. Het 2^e huis rechts nr 4.

Meisje: (kust Trees verstrooid): 'k ben er al, Germaine c'est fou ce que je t'aime.

Rent weg.

Trees: en haar vriendje ?

Staf: welk vriendje ?

Trees: de loodgieter.

Staf: aan' t werk bij Popeye.

Trees: bij Popeye ?

Staf: ja. Da 's toch wat hij wou.

Politieman in uniform komt touwspringend tot aan de bank.

Politieman (vraagt aan Staf): in welk seizoen ben je geboren ? In de zomer ? In de lente ? In de winter ? Biecht op mijnheer Frits Vandeleever. Of moet ik je de duimschroeven aanleggen ?

Staf: zeg maar Staf .

Politieman: nee . Dan ben je in een ander seizoen geboren. Of ben je niet geboren ? Wat is ' t ? ' t Is niet omdat je niet leeft dat je niet geboren bent.

Staf: ik ben geboren en ik leef. Ik leef vredig met Fernand.

Trees: met Germaine en Fernand.

Staf: en als ik niet meer weet of ik geboren ben ga'k op de blote flikker van je vrouw de H. Antonius aanroepen om mij te helpen mijn geheugen op te frissen. Zo simpel is dat !

Politieman: waar haalt hij het allemaal ' t individu ? (Tegen Trees). Waar heb je dat gehaald ? Zo'n individu van ' t mannelijk geslacht zoiets zoek ik voor mijn zuster.

Trees: om op haar blote kont 't politiereglement te lezen ?

Politieman: nee nee nee nee nee. ' t Is mijn halfzuster. Daar kun je niet veel op lezen.

Staf: de vraag is maar, zou't de moeite waard zijn om er iets op te lezen ?

Politieman: en of ! Ze is nog miss geweest. Z' is nog niet mis. Weet je hoe ze ' t geflikt had, om verkozen te worden ? Om haar ogen te doen blinken als hete kolen ?

Vlug vóór ' t laatste défilé nog seks met een onbekende in ' t toilet van 't hotel. Met orgasme en heel de kus - mijn - kloten. En dat terwijl de andere kandidates al 14 dagen op droog zaad zaten ! (Lacht zich een bult).

Trees: je moet er maar aan denken. We denken te weinig. Veel te weinig.

Staf: de zuster van een politieman !

Politieman: halfzuster. We hebben dezelfde vader en dezelfde moeder, maar we zijn elk in een ander halfbroed geboren.

Trees: ' t is beter dan elk op een andere plaats.

Politieman gaat spelen in de zandbak. Meisje komt buiten adem aangelopen.

Meisje: 't komt in orde. ' t Komt dik in orde. Germaine heeft al een derde van "kikiki" tegen hem gezegd. ' k Heb ze direct elk een aanmoedigingspremie gezocht. Een dikke vette pier uit de riolering. Tussen ' t slib en de bladeren zitten de beste exemplaren.

Staf: en wie heeft er 't deksel afgekregen ?

Meisje: Judy was rondjes aan ' t draaien in de wijk. En behulpzaam zoals ze altijd is lagen we al snel samen op onze buik te sleuren, (toont besmeurd rokje). Vóór w'er konden om vragen kwamen er pierewaaiers uit alle richtingen om ons te helpen. Er was één gewichtheffer bij die ons elk met 1 arm op zijn schouder heeft getild. Judy heeft hem zonder aarzelen voor ondervraging meegenomen. Voor ondervraging of om hem eens goed af te tasten.

Staf: zullen we de brandweer oproepen om 't deksel er weer op te leggen of laten we ' t eraf ?

Meisje: er af . Zó kan ik er pieren uithalen als ik er nodig heb. Ik ga nu terug om ze in de gaten te houden.

Trees: de eenden of de pieren ?

Meisje: de eenden én de pieren . We mogen ze geen ogenblik uit ' t oog verliezen. Als ' t donker wordt schrijf ik naar mijn tante dat ze zo vlug mogelijk slakken moet gaan zoeken. Slakken zijn goed voor de geslachtsdrift. ' k Weet het van Judy.

*Meisje haast zich terug. Popeye komt haar zingend tegen (I'm Popeye the sandwichman). Vooraan: sandwichman een beroep als geen ander.
Achteraan: voor een proeftrip. Tel 08/6418761*

Staf: en je nieuwe rekrúut ?

Popeye: hij is op komst. Hij loopt nu rond de kazerne en komt dan via de acacialaan naar hier. Morgen is ' t rustdag. Dus vandaag goed doorwerken.

Trees: gaat het weer de hele dag regenen ?

Popeye: 24 uur aan één stuk door.

Staf: en wil j 'er zó nog veel aan ' t werk zetten ?

Popeye: waarom niet ? Ik verwacht niet dat iedereen met de benen gaat open liggen zoals voor een ministerportefeuille. Maar een aantal "Gutes Wetter Spieler " gaan er zeker op af komen. Ondanks de mogelijkheden die de welvaartstaat biedt om werk te weigeren als een ode aan ' t systeem. (Wandelt verder. Roept nog) Sandwichmannen zijn enkelingen. Daarom groeperen ze zich !

Politieaan komt terug uit de zandbak.

Politieaan (vraagt aan Staf): wat is je verhouding tot mevrouw ?

Staf: ' k heb er geen verhouding mee, ' t Is mijn moeder.

Politieaan (lacht fijntjes): zo zo zo , zo zo. Alvast één die geen verhouding heeft met zijn moeder. ' t Einde van de zedenverwildering is nabij (knibbelt iets in zijn notitieboekje. Doet zijn kepi af. Strijkt met 1 vinger door zijn haar en gaat verder spelen in de zandbak).

Trees: hopeloos normaal. Niet om op te sluiten.

*Vrouwelijke sandwichman passeert. Op ' t bord:
De lachers hebben de Jobstijding nog niet ontvangen.
Op de rug: Bertolt Brecht 1898-1956.*

Staf: op zijn eiland leven alleen dieetmeeuwen.

Meisje komt opgewonden aangehold.

Meisje: er is een kink in de kabel.

Trees: een serieuze ?

Meisje: ' k vrees van wei. Ter hoogte van de roze villa op de acacialaan woont een ekster in een Japanse kerselaar.

Staf: en ?

Meisje: die moet daar weg. Eksters zijn eierdieven.

Trees: Germaine is een jonge eend. Ze gaat pas volgend jaar leggen. Tegen ' t eind van de winter.

Meisje: eksters komen naar hun oude nesten terug. Ik haal het eruit.

Staf: vanavond dan als ' t donker is nadat je je brief verstuurd hebt naar je tante in Vervins.

Meisje (tegen Staf): vanop je schouder raak ik tot bij de takken.

Trees: vanop mijn handen op zijn schouder en zó de takken in. Op 1 voorwaarde dat je ons nadien niet " de pot op stuurt".

Meisje: heb ik dat gedaan ? ' t Spijt me, ' t spijt me echt ! ' t Is niets meer dan een slechte gewoonte. Mijn probleem is dat ik ' t verschil niet zie tussen orde en wanorde tussen ouders en " wanouders". Weet je wat ik doe ? Ik ga jullie officieel adopteren. Morgen ga ' k naar ' t stadhuis. Maar eerst moet dat nest weg.

Staf: als je ons morgen adopteert is dat vroeg genoeg.

Meisje: okay. Maar niet weglopen. Hier blijven zitten.

Trees: c'est ça; de hele nacht !

Meisje: ik ga nu de wacht houden bij de riool. De merels zijn niet te betrouwen. Ze zouden er durven inspringen. Op zoek naar Fernands snoepjes. ' k Heb mijn vriendje gezien. Zijn borden staan hem goed. ' k Zie ' t weer zitten. Spijtig dat hij hem niet rechtekrijgt. Zouden we geen naalden kunnen zetten in zijn geval?

Trees: we zullen het eens allemaal samen met Judy erbij onder de loep nemen. Daaraan riskeren we niks.

Meisje wil weg.

Staf: en de kus voor de adoptiekandidaten ?

Meisje (kust beiden): dag schatjes. (Komt terug, kust ze nog eens. Wuift terwijl ze weggaat). Niet weglopen hé.

Judy verschijnt uit de andere richting. Gaat zenuwachtig naast Staf zitten.

Judy (steekt sigaret op): Sorry, 't is de laatste. Uitblazen geblazen.

Trees: van 't pierenvangen.

Judy: succes dat we hadden. Weer een truuk bij. Straks klauteren we in onze korte rokjes in een boom. Op de acacialaan.

Staf: langs de kant van de laan of van 't trottoir?

Judy: in 't midden van de boom denk ik. Waarom ? Kom je kijken ?

Trees: voorzichtig toch met de automobilisten. Laat het daar geen autokerkhof worden !

Judy: dood heb ik er ook niks aan. 't Is dikwijls al moeilijk om in de levenden leven te krijgen.

Staf: en de jongen ? De jongen van 't pierenmeisje ?

Judy: beroepsgeheim. Ik houd me aan de "oncologisch code". Hij is normaal uitgerust. Namen van ziekten ga 'k hier niet opsommen. Da 's te delicaat. Ik heb hem " de Markies" laten lezen: hij is erbij in slaap gevallen. En ik ook. Gaat daar mee te biechten !

Trees: en de krachtpatser van daarnet ?

Judy: zwijg me van dat zwijn. Hij heeft me liggen gehad. Betaald met een vals biljet. i.p.v. een kunstschilder, stond er een popzanger op. Moet ik daarvoor zo oud geworden zijn ? Als 't zo doorgaat, kan ik tegen Kerstmis geen stalletje kopen voor op mijn nachttafel. Maar 't is mijn eigen fout. (Aan Staf): heb je daar geen bankje ?

Staf (haalt er één uit zijn portefeuille): hier.

Judy: kijk wat ik doe (steekt het in haar topje). Zonder kijken. Dom hé. Mag ik het houden ?

Trees: hou het maar als voorschot. Binnenkort komt hij je bezoeken met een dichtbundel.

Judy: ook met "les amours jaunes" zeker. Wat hebben ze toch allemaal. 't Wordt een echte epidemie. (Zucht). Maar mijn topje nog aanhouden ? Da's uitgesloten. Een popzanger ! (Dooft haar sigaret in 't gras. Spuwt nog eens op het smeulende peukje). Ik heb eens mijn bed in brand gestoken met een sigaret. Zes weken blaren op mijn gat. Onmogelijk om er nog iets op te lezen. De enige die nog kwam was de generaal. Met boter. Ze hebben allemaal boter op hun hoofd. En ik, zat met boter op mijn gat. Wat een hoerenleven. 'k Ga bij de Chinees. 'k Heb nog niet gegeten. Dat geval met dat vals bankbriefje lag op mijn maag. (Vertrekt)

Politieaan laat zijn speeltjes in de zandbak. Komt naast Trees en Staf zitten.

Politieaan (doet de ogen dicht): weldra is alles voorbij.

Staf: alles.

Trees: c'est la vie.

Oud-strijder komt erbij. Haalt 4 flesjes Cola uit zijn rugzak. Ontkurkt ze en geeft aan iedereen een flesje.

Oud-strijder: we gaan ons bezuipen. (Klinkt met de anderen). Schol. Op 't einde van de oorlog.

Politieaan: ah nee. Is 't weeral voorbij. 't Is toch niet waar zeker. Zeggen dat die grap in betere tijden 119 jaar kon aanslepen.

Staf: 't is allemaal de schuld van onze precisiebommen. We gooien ze in 't wilde weg vooraleer ze hun precisie verliezen. Eens zal 't zover komen dat ze hun doel bereiken waar dan ook. Hier of elders.

Oud-strijder: ah het wilde Westen. De Far West van bij ons. Maar genoeg gejammerd. Ook de vrede heeft zijn charme. Je kan er in wandelen zonder valhelm. (Gooit zijn pet weg. Kust de 3 anderen. Werpt zijn flesje in 't gras. Zet zijn weg voort).

Politieaan: zo zot als een achterdeur. Kijk (toont zijn flesje), als je wil weten hoe 't kapotgeraakt is. moet je nu kijken (slaat het flesje stuk tegen 't flesje van de Oud-strijder. Trekt naar de zandbank, speelt).

Staf raapt de scherven op en gooit ze in de vuilnisbak. Samen met de twee andere flesjes.

Sandwichman passeert. Vooraan: bommenpilot doe wat met je leven. Achteraan: bombardeer je opdrachtgever.

Als hij op de hoogte van de oud-strijder komt ontploft een bom. Sandwichman blijkt 2^e jongen van meisje te zijn. Staf en Trees zijn als eersten ter plaatse machteloze getuigen van 't bloedbad. Politieaan speelt verder in de zandbak.

Einde van

" De maidentrip van de sandwichman".